

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાક

૨૨૮૮૪ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ નૌટીક ઇતિહાસ

વિષય ૬ - ૩૩

H. H. Sir Sultan Mahomed Shah
Aqakhan.

G. C. S. I. L. L. D. G. C. V. O. Etc.

HAZAR IMAM.

હાજર ઇમામ.

સૈયદ ઈમામશાહ—

તથા

બાઈ બુઢાઈનો સંવાદ.

અને

શીનાન ૧૦ ગુગરીનાં.

જાપનાર તથા પ્રગટ કરનાર,

ધી રીકીએશન કલબ ઇન્સ્ટીટ્યુટ પ્રેસ ડીપાર્ટમેન્ટના

ઓ. સેક્રટરી હુસેન શરીફ ધી બોઝ સીધી

પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ૧-૪ હોંગરી સ્ટ્રીટ,

લીમપુરા મુંબઈ નાં. ૯ માં

જાપી ત્યાંથીજ પ્રગટ કયું.

આવૃત્તી ૨ ૭] સન ૧૯૨૬ [પ્રત, ૫૦૦

કિંમત રૂ. ૧.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૨૮૮૪

સાંકળીયું.

૧ હું ગીનાન	છરેબાઈ નાના હતા ત્યારે આપણે ન પુછ્યું	૧
૨ જીં "	છરેબાઈ ધરમ દાઢેર બાઈ ધરમ દાઢેર	૨
૩ જીં "	છરેબાઈ શ્રેવા કીજે તારે બીજી કોઈ ન લીજે	૨
૪ થું "	છરેબાઈ ચેતી ચાલો તો કાંકણ બંધાવો	૩
૫ મું "	છરેબાઈ ચાર પહોર હસતા રમતાજ નાએ	૩
૬ હું "	છરેબાઈ ઘટની વેળાએ બાઈ સવેરા ઉઠો	૪
૭ મું "	છરેબાઈ હું છું ગુનેગાર બંદી તોએલી	૪
૮ મું "	છરેબાઈ ગુનેગાર તે જે ગુરનાં ચોરજ કહિંચે	૫
૯ મું "	છરેબાઈ પાયા ભેદ અબ કાયકું છીપાવો	૫
૧૦ મું "	છરેબાઈ સાચુ બોલો ગુરસે સાચુજ બોલો	૬
૧૧ મું "	છરેબાઈ દીવસ ઉગે ત્યારે ધંધામાએ બેસીએ	૭
૧૨ મું "	છરેબાઈ નીંદા થાય તેમાં રસ ઘણુ નાણુ	૭
૧૩ મું "	છરેબાઈ તમે તો સરવે મેલીને બેડા	૮
૧૪ મું "	છરેબાઈ મોટપ જોયો તો મેળા નહી થાસે	૮
૧૫ મું "	છરેબાઈ અરજ તમારી તમે આપેજ બુજો	૯
૧૬ મું "	છરેબાઈ તમે પાતાના જીવ કાજે ચાલો	૧૦
૧૭ મું "	છરેબાઈ સરવે સંસાર સરવે રંગજ મેલ્યા	૧૦
૧૮ મું "	છરેબાઈ ભર જોબન પહેલાં વારીને લીજે	૧૧
૧૯ મું "	છરેબાઈ એવી વાતુ તમે અમને સંભલાવો	૧૨
૨૦ મું "	છરેબાઈ સુણો ગીનાન અબ ચીતજ ધરણા	૧૩
૨૧ મું "	છરેબાઈ ધુઆ સુન્નત હમ ભેદ ન જાણે	૧૩
૨૨ મું "	છરેબાઈ વીનતી તમારી અમે ચીતમાહેજ રાખું	૧૪
૨૩ મું "	છરેબાઈ થોભ કારણ બહુ દુઃખ દોયલા	૧૫
૨૪ મું "	છરેબાઈ સમજવું બહુ મુશકીલ જાણે	૧૫
૨૫ મું "	છરેબાઈ નવખંડ પૃથ્વી તો નારાયણ બુજો	૧૬
૨૬ મું "	છરેબાઈ દિવાન હાકમ તો અલાહકુજ કહીયે	૧૬
૨૭ મું "	છરેબાઈ બોલ બોલને હમ મારગ પાયા	૧૭
૨૮ મું "	છરેબાઈ ભેદ જો પાધ્યા સો હમકુ બતાવો	૧૮
૨૯ મું "	છરેબાઈ મોક્ષ મારગકી સુનોરે બાતા	૧૮
૩૦ મું "	છરેબાઈ તેનો છડો પકડો જેણે નવખંડ સરજ્યા	૧૯
૩૧ મું "	છરેબાઈ ભુખેઆ તરસીઆકું ખુદા રોટીજ દેવે	૨૦
૩૨ મું "	છરેબાઈ ઉમત નબીકી સારા સંસાર કહિંચે	૨૦
૩૩ મું "	છરેબાઈ દીન દુનીયાશું જબ હમ જાવે	૨૧
૩૪ મું "	છરેબાઈ શખ્દકે જજમાન સમ કોઈ રહેવે	૨૨
૩૫ મું "	છરેબાઈ થરથર કાયકું મન બોફજ લાવો	૨૩
૩૬ મું "	છરેબાઈ હમસું બંધાણા તબ ડસી માયા	૨૪

૩૭ મું	”	જરેભાઈ સાચી બાતાં તે તો સાચીજ કહીએ	૨૫
૩૮ મું	”	જરેભાઈ બીરદ તેરા સો ખુદા કબુલ કરે	૨૫
૩૯ મું	”	જરેભાઈ અચેસા મારગ હમ કબુ ન દખીયા	૨૬
૪૦ મું	”	જરેભાઈ પીયરકે ધર માહે ધરમ રચના	૨૭
૪૧ મું	”	જરેભાઈ કાલે કાયા તો ચલ કર જશે	૨૭
૪૨ મું	”	અરે બેટીરે સુનો વેદ હમારા ચીંતજ રાખો	૨૮
૪૩ મું	”	અરે બાવારે હમતો આયા ભાઈકે સંગાતે	૨૯
૪૪ મું	”	જરેભાઈ નરકે પાઉ હાથજો રાખો	૨૯
૪૫ મું	”	જરેભાઈ સર દીધુ તારે દુખ સું ધરાવો	૩૦
૪૬ મું	”	જરેભાઈ અમે ગનીબ કહેની સાથે ન બોલીયે	૩૧
૪૭ મું	”	જરેભાઈ ખાક થયા ત્યારે કાંઈ નવ જાણિયે	૩૧
૪૮ મું	”	જરેભાઈ નીયામત દાલત મેરે બાવા કેરિ	૩૨
૪૯ મું	”	જરેભાઈ નહીં રહેજે હમ એતાબી જાણુ	૩૩
૫૦ મું	”	જરેભાઈ રંગતો ગુર ગીનાને બંધાણું	૩૪
૫૧ મું	”	જરેભાઈ લીલા પીલા પડદા બંધાવો	૩૪
૫૨ મું	”	જરેભાઈ ભાઈકા શબ્દ સાચા જો પીછાણુ	૩૫
૫૩ મું	”	જરેભાઈ ડેલે બેસી તમે સંભાર કરજો	૩૬
૫૪ મું	”	જરેભાઈ ચીત દહનેરે અમે કાનજ દેસું	૩૬
૫૫ મું	”	જરેભાઈ કાન દીધા વાતોની સુધજ પોતી	૩૭
૫૬ મું	”	જરેભાઈ સતીયુંના સત સાહેબ રાખે	૩૮
૫૭ મું	”	જરેભાઈ બાપા વાતું કહેને ન દેતા	૩૯
૫૮ મું	”	જરેભાઈ ગુરતો ગુરકા ગીનાનજ કહીએ	૪૦
૫૯ મું	”	જરેભાઈ પાઉ પડીયા જરે અમને સુધ ન હોતી	૪૦
૬૦ મું	”	જરેભાઈ પથરકી મુરતી કયાં મુખ બોલે	૪૦
૬૧ મું	”	જરેભાઈ મહિલાઅલી તો આપે દીનકા રાખ	૪૧
૬૨ મું	”	જરેભાઈ તંતવ ભેદકી વાચાજ બોલે	૪૨
૬૩ મું	”	જરેભાઈ ડિનકે સર કબ્દ કેસી જો વિતી	૪૨
૬૪ મું	”	જરેભાઈ શબ્દ બોલે સખ ભાખેઆ તમારી	૪૩
૬૫ મું	”	જરેભાઈ સુણ્યા વિના તો સુધ ન હોવે	૪૩
૬૬ મું	”	જરેભાઈ સંભારી વાતુ જો કેશું	૪૪
૬૭ મું	”	જરેભાઈ એવાં ફલ હમે કપ્પીસું માંગે	૪૫
૬૮ મું	”	જરેભાઈ અમે તમે બે જીવ નીપના	૪૫
૬૯ મું	”	જરેભાઈ ભેદ કંધો તુમ હમકું સુનાયા	૪૬
૭૦ મું	”	જરેભાઈ પરીખત થાભકી હમ વ ત જો કહેવે	૪૮
૭૧ મું	”	જરેભાઈ અખ બોલણા કેસા તમારે સાથે	૫૦

ગીનાન ૧૦ ગુગરીનાં

૧ થો ૧૦

જરેભાઈ અમરાપુરી આગલ ગુગરી જો બાંધી

૫૧—૫૬

સચ્ચદ ઇમામશાહ—

તથા

બાઈ બુઢાઈનો સંવાદ.

૧ હું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેબાઈ નાના હતા ત્યારે આપણે ન પુછ્યું,
 આનો આદ ગુર કેને કહીએ.—હરેબાઈ હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ આદગુર તે જે સહુની સુધજ રાખે,
 સુધબુધ વિના આદગુર ન કહેવાય—હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ આદગુર તે જે નરને દેખાડે,
 નર વિના આદગુર ન કહેવાય—હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ તે ગુર આદ અંત દાઈ તડ તારે,
 બુઢાણાંકું મારગે લગાડે—હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ દાએ તડ માંહે જે ગુર તારે,
 સોહીગુર પીર શમસજ આયા—હરેબાઈ—૫

૨ જું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

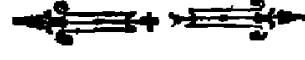
જરેખાઈ ધરમ દાઢેર બાઈ ધરમ દાઢેર,
તમે પોતે તે ધર માંહે રહેજો—જરેખાઈ—૧
જરેખાઈ ધરમમાંહે બાઈ નરમીજ જોઈએ,
નરમી વિના નર નહી આવે—જરેખાઈ—૨
જરેખાઈ નરનારી જ્યારે એકાંજ બેસે,
તારે એકાંતે વાત બાઈ કીજે—જરેખાઈ—૩
જરેખાઈ બાપ આપણો જ્યારે એ ધરમમાં નારી થઈ બેઠા,
ત્યારે અણતનો સુવાગજ પામ્યુ—જરેખાઈ—૪
જરેખાઈ તે ગુર પ્રતાપે દાસજ બોલ્યા,
ઈમામ શાહ ધર માંહે આવ્યા—જરેખાઈ—૫

૩ જું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

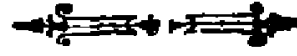
જરેખાઈ શ્રેવા કીજે તારે બીજો કોઈ ન લીજે,
એકાંતે શ્રેવા નરની કીજે—જરેખાઈ—૧
જરેખાઈ અડધી રાતે હરની શ્રેવા જો કીજે,
તો ગુરનર એકઠા આવે—જરેખાઈ—૨
જરેખાઈ બડિતેર ધુવાની જ્યારે જનોઈ પેરે,
તારે ધરમ બાઈ તમે પામે—જરેખાઈ—૩
જરેખાઈ પરધન પર માયાનો તમે ભાવ ન રાખે,
પર પુરખ બાપ ભાઈ નીરખો—જરેખાઈ—૪
જરેખાઈ અરદાસ માંગી પીર ઇમામ શાહ બોલ્યા,
હમતો ઇસ ધર હાથ વેચાણાં—જરેખાઈ—૫

૪ થું ગીનાન,

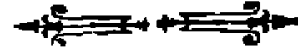

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેબાઈ ચેતી ચાલો તો કાંકણ બાંધાવો,
 કાંકણ બાંધી કાંઈ નવ બોલો—હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ જુદાન છુટો તો જપ તપ કરજો,
 જપ તપ વિના નહિ છુટો—હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ આસીસ અરસ કુરસનીજ લણવી,
 તે આસીસ વિના કેમ ઓળખાણ આવે—હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ જ્યાં આવી અનત કરોડજ મલસે,
 તારે તમે ક્યાં દેખાસો—હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ સંસાર દીન ચાર હસતા રમતા જાસે,
 ઇમામશાહ કહે ચેતીને ચાલો—હરેબાઈ—૫

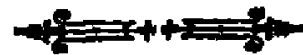

૫ મું ગીનાન,

(રચનાર—પીર સચ્ચદ ઇમામ શાહ.)

હરેબાઈ ચાર પહોર હસતા રમતાજ જાએ,
 તે માંહે ચાર ઘડી ગુરની જાણે હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ ચાર ઘડીમાં ચાર જોતજ જાણે,
 તે માંહે જે જોત ગુરની જાણે હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ સમીસાંજની ધુવા ગતમું રાખો,
 તોભા તોભા ગુર નરમું કીજે હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ કુંભ જલ વરત મુરબાણુ વીમરસ રાખ્યું,
 તખત શાહનું પીછાણ્યું હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ આસીસ દુવા સરવે તેઓનીજ જાણે
 પીર ઇમામશાહ અરદાસ કરીને માંગે હરેબાઈ—૫

૬ હું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ હમામશાહ.)

હરેબાઈ ઘટની વેળાએ બાઈ સવેરા ઉઠે,
 દાતણ પાણી સવેર કીજે હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ આસીસ દાતણની બીબી ફાતમાંસુ કીજે,
 તે દાતણનું ફલ સાહેબ દેસે હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ ચાર જુગ માહે અમે તમે એકજ હોતા
 તે આજ ગુરની કલા માહે બેઠા હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ બાઈ બુઢાઈ તમને સીખામણ આણુ
 તે ચીત રાખીને બાઈ ચેતો હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ બાપને પરતાપે પીર હમામ શાહ બોલ્યા
 તે સરેવા વિના કેમ છુટો હરેબાઈ—૫

૭ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેબાઈ હું હું મુનેગાર બંદી તોએલી,
 તમે કરો તે દયા ભાવ હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ દયા રાખી વળી હમાન જ રાખો,
 અમે સરણ તમારે બેઠાં હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ ઘટમાંહે છે ઘટ અને તમારી વાચા,
 તે અમારી નીદરને રાખો હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ નીદરા રાખી વળી સુધ બુધ દેજો,
 તે દુનીયાનું હિરસ ન લાગે હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ દુનીયાને હિરસે બહુ જવજ બુલ્યા,
 તેની સુધ ન પાતી કાંઈ હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ તે ઘટ દેજો જેમાં પડાજ ખુલે,
 બાઈબુઢાઈ કહે તેરી દાસી હરેબાઈ—૬

૮ મું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેબાઈ ગુનેગાર તે જે ગુરના ચોરજ કહિયે,
 જે વેદ વીચારી નવ ચાલે હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ વેદ વીચારી તે ગુરનને ધ્યાવે,
 તે કાયકુ ગુનેગાર હોવે હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ અરજ કરોગે તો નીયામત પાવગે,
 હમ તમ હે ગુરકે ચેલે હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ સાહેબ સડુની આસજ પુરે,
 સોહી સાહેબ હે સુલતાન હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ શ્રેવા વિના બાઈ મેવા ન હોવે,
 મેવા તો સાહેબજીકે નામે હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ ભલે ઇમામશાહ એહીજ વિનતી,
 પડા ખોલેગો મેરો અદલાહ હરેબાઈ—૬

૯ મું ગીનાન,

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેબાઈ પાયા લેઠ અમ કાયકુ છીપાવો,
 હમતો લેઇગે તમારે પાસ હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ અલાહ નીજર હમતો એકજ લેખે,
 કિનકે કરમસે લેઠ બતાવો હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ સમજ વીના ગેમારજ રહેના,
 બંકુ આપણી નાંહી સુધ બુધ હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ હમબી પાયા તો હમડી છીપાવે,
 હમ દીલમેં ડર નહીં ધરના હરેબાઈ—૪

હરેભાઈ પડદા ખુલા અમ કાયકું છીપારો,
 હમ નહીં બોલો કોઈકે આગે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ બાપકા કહ્યા અમે ચીન માંહે રાખસું,
 પીરજી તુમ તમ હમકું દીઓ હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ તમારી બેનજ કહીએ,
 બાપ દોનુકાલી એક હરેભાઈ—૭

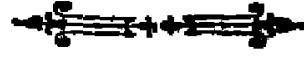
૧૦ મું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેબાઈ સાચું બોલો ગુરસેં સાચુંજ બોલો,
 તો ગુર સહુનો સાચીજ થારો હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ અઢારે ફરજંદ સુલતાનજ કહીએ,
 તે એક બાપકા ફરજંદ કહિએ હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ ઓલીયા ફરજંદ સુલતાનજ કહીએ,
 બાઈ ઉનહોકી તું હે બેના હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ ઓલીયા ફરમાનસે હમ વિનતી કહેવે,
 તો બાઈ બુઢાઈ હવે હમારી બેના હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ પડદા ખુલા તો હુઝ હમકું રંજ,
 કરો હુશીયારિ જીવકી સંભારી હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ પીર ઇમામશાહ રંમજ દેવે,
 અમ સંવારો બાપ સંભાળી હરેબાઈ—૬

૧૧ મું ગીનાન,

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેબાઈ દીવસ ઉગે ત્યારે ધંધામાએ બેસીએ,
 રાત પડે તો નીંદરા આવે હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ અષ્ટ પહોર દીન અમે એમજ રહીએ,
 તો વધકુંઠ કયાંથી લખએ હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ સંસાર બુઢો તે માંહે કોઈક ચેતે,
 ચેત્યાં તેને દર્શતો નહીં લાગે હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ દુષ્ટલોક બહુ નીંદાજ માંડે,
 તે લોકને સાહેબ ધાણીમાં પીલસે હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ બાપ બુઢાઈકી વીનનિ સુણે,
 તો હમકું ખમીયા ખુદા આવે હરેબાઈ—૫

૧૨ મું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

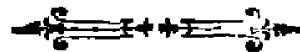
હરેબાઈ નીંદા થાય તેમાં રસ ઘણું જણે,
 તેમાંથી રસ ઘણું આવે હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ નીંદા સુણે તો હમ ઘર મ આવે,
 જમ રહે પીયરીયાં માંડે હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ ચાચા તાજદીને નીંદા જો સાંભલી,
 તો ભરજેબનમાં જીવજ દીધા હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ એવી નીંદા તો અમને ચીત માંહે ન આવે,
 જો ચીત રાખું તો કેમ જીવાય હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ જીમલો જમાત સરવે સ્વાર્થે લાગા,
 અમરાપુરીકા જીવજ કોઈ હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ અમરાપુરી લેના તો ખમીયાએ રહેના,
 એતો ખમીયા વિના નહીં આવે હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ પીર ઇમામશાહ અરદાસજ બોલ્યા,
 શાહ નીજર આગજ હાથ જોડી હરેબાઈ—૭

૧૩ મું ગીનાન,

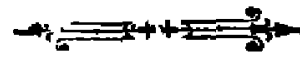

(રચનાર—બાધ બુઢાધ.)

હરેભાઈ તમે તો સરવે મેલીને બેઠા,
 પણ અમને સાસરિયામાં રહેવું હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ અમારા સાસરા બહુ બલવંત કહીયે,
 તે સચ્ચદ જલાલબની જેવા હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ પાછાઉકા પીર તે બહુ વાતુ પીછાણે,
 ત્યાં એ નીંદા થાય તો પીર નીચુ જોવે હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ લાજ શરમ જ્યારે કુટુંબકી ન રહેવે,
 તારે હવ્યું ન હવ્યું કહેવાયે હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ તમે તો નાગા થઈને ફકીરજ થાશે,
 પણ અમારે કેમ કરી ચાલે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ રવાઈ કારણ સહુ કોઈ આવીને મલસે,
 જો કતલ આવે તો નાસી જાય હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ બાધ બુઢાધ છોટરી એવી તરેહ બોલ્યા,
 બાહેર થઈ ન રહેવાયે હરેભાઈ—૭

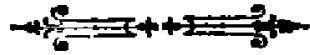
૧૪ મું ગીનાન,

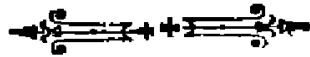
(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેબાધ મોટય જોસો તો મેળા નહી થાસે,
 સંસારમાં વગોતા રહેશે હરેબાધ—૧
 હરેબાધ સાસુ સસરા તેરા મોટરા કહીયે,
 પણ તેરે બાપકા હવે દરવાન હરેબાધ—૨
 હરેબાધ તારે મારે હવે કાંઈ નથી બોલવું,
 આજ દહાડાથી કોલજ ચુકું હરેબાધ—૩

છરેબાધ હવે અમારે પુરી ફકીરીજ લેવી,
 તે હજાર બેગની સાથે છરેબાધ—૪
 છરેબાધ અમારી પાસે તો કાંઈજ નથી,
 ભાઈચોએ પણ કાંઈ નવ દિધું છરેબાધ—૫
 છરેબાધ તારે બાપે તો અમને ધમાનજ આણ્યું,
 તરબી સાકર હાથેસું દીધી છરેબાધ—૬
 છરેબાધ તમારે સંસારમાં હજી હજાર વરસ રેહ્યું,
 અમારે તો અજર આવીને બેઠો છરેબાધ—૭
 છરેબાધ ભણે પીર ધમામશાહ સાંભલો બેના,
 અરજ અમારી એહી જાણો છરેબાધ—૮

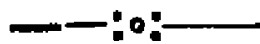

૧૫ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાધ બુઢાધ.)

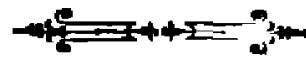
છરેભાધ અરજ તમારી તમે આપેજ બુજે,
 અને અરજ અમારી તમ પાસે છરેભાધ—૧
 છરેભાધ અરજ કરતાં કાંઈ વીલંબ ન કીજે,
 ઇસ અરજમે શાહ નીજર છરેભાધ—૨
 છરેભાધ કીરીયા કરવી તો આસણુ મહિજ રેના,
 તો નાત જાત મરમ ન રહેવે છરેભાધ—૩
 છરેભાધ એક મ્યાન હો તલવાર ન છાજે,
 હમ બુલણાકું મારગે લગાડો છરેભાધ—૪
 છરેભાધ અમે જાણીયે કે બેઉ મારગ રાખીયે,
 પણ દીસે છે હાથલો હામ છરેભાધ—૫
 છરેભાધ દીનકા નગારાં મેરે દિલમે વાગ્યા,
 હમબી ચલેગે તુમારે સંગાથ છરેભાધ—૬
 છરેભાધ બાધ બુઢાધ અરજ વીન'તીજ બોલ્યા,
 તમે સાંભલો રીસામણા ભાધ છરેભાધ—૭

૧૬ મું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેબાઈ તમે પોતાના જીવ કાળે ચાલો,
 તે પણ જોત દેખીને તમે આવો હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ વણ કાળે વણ અરથે કોઈ ન આવે,
 વલી સહુ કોઈ સરગજ માંગે હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ અમે તો સરગ નાનપણમાં દીકું,
 તે પણ ખાપના વચન પરતાયે હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ તે સરગ તમે આજેજ માંગો,
 ત્યારે અમે ક્યાંથી દધયે હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ કીરીયા કરસો તો તે ઠામેજ પહોંચો,
 વલી હુરાંઉંચુ હોયસે મેળો હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ જીવતે અમરાપુરી કોઈ ન માણે,
 અને મુઆ પણ કોઈકને જડશે હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ એજ વીનતી,
 કીરીયા વિના કોઈ નવ પામે હરેબાઈ—૭

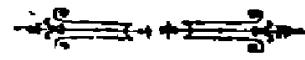
૧૭ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેબાઈ સરવે સંસાર સરવે રંગજ મેલ્યા,
 હવે કીરીઆકા ભેદ બતાવો હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ જીસ કીરીયામે જીવ ધારણા રહેવે,
 સોહિ ધારણાકા ભેદ બતાવો હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ ઘર બેઠાં હમ બંદગીજ કીજે,
 જીસમેં અલા મેરા રીજે હરેબાઈ—૩

હરેભાઈ સુતક પાતક જોવે દીલકાલી તાળા ખુલે,
 અંદર મુગતી મેવા પામે હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ બહોતેર કોઠે બીચ નગામં વાગે,
 એસા લેદ હમકું બતાવે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ જત્રી આગળ નાભ કમળ છાજે,
 ઉસમેલા જોતજ આવે હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ તમારી બેનજ બોલે,
 હયું અજંપીઆ બંધ આવે હરેભાઈ—૭

૧૮ મું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેભાઈ ભર જોબન પહેલાં વારીને લીજે,
 તે કામ કીરોધ નવ કીજે હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ મોટપ માંહેથી જરે નાનપ લીજે,
 તારે બ્રહ્મ કલા રીઠહે આવે હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ ગરીબ મુસાફરની શ્રેવાજ કીજે,
 તેના આગળ હાથ જોડીજે હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ અનસીયા સતિ માહ સતીજ કહીએ,
 સરવે ઉન પીછે ચાલે હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ ધરૂપતિ સરીખી કોઈ નાર ન કહીએ,
 સો બી કીરીઆસું નવ બોલે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ માતા કુંતા સરીખી કોઈ સીલ ન કહીએ,
 જાકું દેવ સલામે આવે હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ તારારાણી સરીખો કોઈ સીલ ન બણે,
 વીશવામીત્ર હાથ વેચાણા હરેભાઈ—૭
 હરેભાઈ સીતા સરીખી કોઈ સતી ન રૂખી,
 જેણે રાખદ ગુરકા રાખ્યા હરેભાઈ—૮

હરેબાઈ એસાં સીલ જખ ઉનહોને રાખ્યા,
 તારે બહિતર કોઠે વાળાં દીઠા હરેબાઈ—૯
 હરેબાઈ જત્રી વાળાં તો ઉનહોકું સોભે,
 જેણે કરોધ સરવે કહાડ્યા હરેબાઈ—૧૦
 હરેબાઈ અજંપીઆ જાંપ તો ત્યારેજ આવે,
 જ્યારે ઉનહો સરીખા હવજ થાય હરેબાઈ—૧૧
 હરેબાઈ પીર ઇમામશાહ એવી વાણીજ બોલ્યા.
 કે સોહોખત જોઇને ચાલો હરેબાઈ—૧૨

૧૯ મું ગીનાન,

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેબાઈ એવી વાતુ તમેઃ અમને સંભલાવો,
 તો એ વાતું આગલ કેમ ન કહીયું હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ તે વેલામાં અમે ક્યાંજ હોતા,
 તે વેદ કંથો મોરા ભાઈ હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ તે વેલા તમે આજેજ જાણો,
 તે સતિયુને પ્રતાપે અમને આપો હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ જે કહો તે અમે આજેજ માનીયે,
 જો ફરમાવો સો સીર ચડાવું હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ કામ કરોધ અહંકારજ મેલ્યા,
 કહોતો કોઈસું વાત ન કીજે હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ આસણુ દીઓ હવે આસ તમારી,
 ગુર કબીરદીનકી હીયારી હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ જુગા જુગકા અખ ભારજ રાખો,
 તો મેળા બીબીઓકા હોવે હરેબાઈ—૭
 હરેબાઈ જોત વિના કુછ ન હોવે,
 ખાલી ભાંડે કામ ન સીજે હરેબાઈ—૮
 હરેબાઈ બાઈ બુઢાઈકી વીનતીજ એસી,
 ચીત રાખો મોરા ભાઈ હરેબાઈ—૯

૨૦ મું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

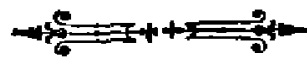
હરેબાઈ સુણે ગીનાન અબ ચીતજ ધરણા,
 આ તે ધુવા સુનત સંવારે, હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ ધોઆ સુનત જબ તુજકું આવે,
 તબ ઘટ માંહે જોતજ હોવે હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ ઘટખી જોત જબ દિલમાં આવે,
 તબ તાળી બોતેર કોઠે લાગે હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ તાડી આવે તારે તાળાંજ ખુલે,
 તબ અનાજ કોઈ ધર ન ખાવે હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ એંહી જન્મ તબ જોર કરેસે,
 તે અજંપીયા જન્મ સુજેગા હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ આપ ઘટ માંહે બહુ દ્રસ્ટી પોંચેગી,
 તબ તુમ હમ વાંહાં લેજાં હોઈગા હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ ભણે પીર ઇમામ શાહ કંઈ વીલંબ ન કીજે,
 આ તે હાથે રાંધીને ખાઈજે હરેબાઈ—૭

૨૧ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેભાઈ ધુઆ સુનત હમ ભેઠ ન જાણે,
 તુમ આપહી હમકું સીખાવો હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ ખાણા પીણા હમ હાથે પકાવે,
 અબ દાસીસું કામ ન લેણાં હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ તુમ કહો સો હમ ધંધાજ કરે,
 ભાતું ભાતુંકા ગુલ સીવે હરેભાઈ—૩

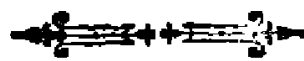
હરેભાઈ ઉસ ધંધેમે' લેકે ખાણુંજ આવે,
 ઓર પેરકું પાટા બી દેવે હરેભાઈ,—૪
 હરેભાઈ હસ ખાતોંસે અદ્વાડ નબીજે રાજ,
 હસમે' મારગ સોએલા પાવે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ આપણે નાને દાદે ઉપર કસણી જે વીતી,
 તે આપણુ ઉસસે' મોઢેરે નહિ હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ બાઈ બુદ ધંકી વિનતીજ સુણો,
 હમતો શાહાજકે હાટ બેચાણી હરેભાઈ—૭

૨૨ મું ગીનાન,

(૨ચનાર—સચ્ચદ ઈમામશાહ.)

હરેબાઈ વીનતિ તમારી અમે ચીતમાંડેજ રાખું,
 તે ચીત મન એક પીછણો હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ મર દિધું તારે કેવો ભય છે,
 તે ભયને તમે મેલીરે દેજો હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ સતપંથ એવા માંહે ભય છે કેવો,
 સતપંથસું રાખો એવા હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ હકર ફીકર પહેલાં ચીત માંહેજ રાખો,
 તે ધુવા સુનત સીર લેજો હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ ધુવા સુનત મૈલા અલીકી કહીયે,
 હસકે જાંપસે બરકત આવે હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ બરકત આવે ત્યારે સખ કુછ પાવે,
 તે હમાન બી સાબત રહેવે હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ લણે પીર ઈમામશાહ કેરલું સમજાવુ,
 તમે થોડા માંહેથી થુડ લેજો હરેબાઈ—૭

૨૩ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

છરેભાઈ થોભ કારણ બહુ દુઃખ દોયલા,
 પહેલું આચરણ દુષ્ટ જોઈએ છરેભાઈ—૧
 છરેભાઈ દુષ્ટ આચરણ તે તમેજ થાએ,
 તો હમકુલી દુષ્ટ શોહાવે છરેભાઈ—૨
 છરેભાઈ મેરણનો શું કામજ દીસે,
 જો દયા કરે મોરા ભાઈ છરેભાઈ—૩
 છરેભાઈ જગેઆ મગેઆ પેહુલી માટીજ જોઈએ,
 સોહી માટી તેરી કાયા જાણું છરેભાઈ—૪
 છરેભાઈ મેરણ એક તીલ હમકું ચખાવે,
 દુખ કાયકું મેરણ ચાહીએ છરેભાઈ—૫
 છરેભાઈ ગરત ગોળો જખ આવી તરેહે મલે,
 પછે કયસા વલોણા વલોવે છરેભાઈ—૬
 છરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ છોટરી આંખે,
 અને આપણા જીવને સમજાવે છરેભાઈ—૭

૨૪ મું ગીનાન.

(રચનાર—સર્યદ ઇમામશાહ.)

છરેભાઈ સમજવું બહુ મુશકીલ જાણે,
 એવા સમજે તો સારા સંસાર છરેભાઈ—૧
 છરેભાઈ અજ કરેડ બ્રહ્મા તપજ સાધ્યા,
 તો એ મેરણ ઉતુ હાથ ન આયા છરેભાઈ—૨
 છરેભાઈ નવખંડ પરથવિ સલામજ કીધા,
 તોય મેરણ કેને નવ દીધા છરેભાઈ—૩
 છરેભાઈ અઢાર ભાર વનસપતિ પાન પાન શોધ્યા,
 તોળી મેરણ હાથ ન આયા છરેભાઈ—૪

હરેબાઈ સાત સાયર મેં જા કરે શોધ્યા,
 તોય મેરણ નહીં પાયા હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ ગરત બી તમ હાથુજ આવે,
 જબ સાચા મેરણ હાથ લાગે હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ સાંભલો બહિના,
 આતો મેરણ મલસી દોઝેલા હરેબાઈ—૭

૨૫ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

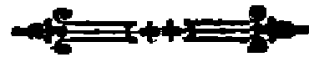
હરેબાઈ નવ ખંડ પૃથ્વી તો નારાયણ બુજે,
 વડાંસે રસ હમકુ દેતા હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ અબ્દ કરોડ બ્રહ્મા હમ તુમહીકુ બણે,
 એર કામકુ કુંઢણ બવે હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ અઢાર ભાર વનસ્પતી તેરે હાથકે નીચે,
 પાત પાત હય તેરા મુખ હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ સાત સાયર તેરી કાયામા ભણીયે,
 હમ દિવડાસે મેરણ માગે હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ બાઈ બુઢાઈ કેતાક કહિયે,
 તમે દયા કરોને દીવાન હરેબાઈ—૫

૨૬ મું ગીનાન.

(રચનાર— સય્યદ ઇમામ શાહ.)

હરેબાઈ દીવાન હાકમ તો અદલાહકુજ કહીયે,
 હરકી કુદરત હય સખ સારી હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ સખ કુછ લે તેરી કાયામેં જીના,
 સો હમતો હય ગરીબ નીમરી હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ હમ તુમ દોનુ એકજ કહિયે,
 પણ શબ્દ રૂપજ નીયારા હરેબાઈ—૩

હરેભાઈ રાખ દેવે તબ બુધજ આવે,
 સો કાચે પાચે બુધ નાહિ હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ કાચે પાચે જે કોઈ બુધજ રાખે,
 સો તો ફીર ફીર અવતાર લેવે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ અવતાર લીયા તો જનમ ગમાયા,
 સો કાંડાસે મુકતી મારગ પામે હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ સાંભળે બહેના,
 સમજ વીના મુધ નહીં પાવે હરેભાઈ—૭

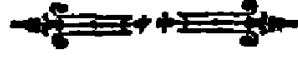
૨૭ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેભાઈ ખોલ ખોલને હમ મારગ પાયા,
 સો કાચા મારગ નહીં બાણું હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ અવતાર હમારા સો ઇસ ઘટમાંહે આયા,
 તબ સુરાણુ સંધલ સવારેઆ હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ અણુતકા ધણી મેરા બાપજ કહીયે,
 હસકું સરવે મુજના હોતી હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ હસકી સરણાગતે સબ કોઈ રહેવે,
 ઉનકી જુગતી નીયારી બણા હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ તીસકે મુખસે હમ ઇયું સુનીયા,
 કે હમસે મોટરા લી હોવે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ એસા રાખ હમ બાવાકા સુનીયા,
 તબહી હમ તુમકું કહેવે હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ ભણે બાઈ બુઢાઈ સુણે મેરે મોરા,
 ચેહી લેકી મુધ હમ પાઈ હરેભાઈ—૭

૨૮ મું ગીનાન.

(રચનાર— સચ્ચદ ઇમામ શાહ.)

હરેભાઈ લેઠ જો પાઈયા સો હમકુ બતાવો,
 તો હમખી સુધ કહુ પામે હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ સુધ આવે તખ બુધ ખી આવે,
 હમહેએ નાનેરા તેરા ભાઈ હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ અણતકા ધણી તેતો મોટેરાજ કહીયે,
 હરકી સાંખેઆ નવ ખંડ જાણો હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ મુખકી બાતા જો તુમને સુનેઆ,
 ઉસકી હમકુ ખખર નહી કાંમ હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ ખખર મીલે તો ઉસ સખ પર ચલાણાં,
 તખ તો મેલા દિનકા પાવે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ દિનકા મારગ એહીજ કહીયે,
 જખ સખ સુણીયે અપને કાન હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ ભણે પીર ઇમામ શાહ હમકુ સંભલાવો,
 તો મોક્ષ મારગ હમલી પાવે હરેભાઈ—૭

૨૯ મું ગીનાન,

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેભાઈ મોક્ષ મારગકી સુનારે બાતાં,
 હમસે ભલે પુછો એહી વાતા હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ સોને રૂપેકા હેએવેઠ તુમ હાથે,
 આર તરઆ કડુઆ ખીરાજે હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ તરવા કડુઆકી સુધ જો હોવે,
 તો હમખી સોનેકા મુલ પાવે હરેભાઈ—૩

હરેભાઈ હસ વખત બાવા જોમા સીપારેઆ,
 તિસ વખત હમ હજુરી માંએ બેઠા હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ જબ સહેદ સાકરમે મુખમાંહે દીતી,
 તમ બાવાને વચન એહિ બોલા હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ જાગતી જોત સબ તુજ કુજ દીના,
 એહી બાવાકે મુખસે હમ સુનેઆ હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ નવખંડ માંહે બાવા બ્રહ્માજ કહીયે,
 અએસા શબ્દ હમને પાયા હરેભાઈ—૭
 હરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ સાચી વાતજ કહેવે,
 છેડા તુમારા તબહી પકડેઆ હરેભાઈ—૮

૩૦ મું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેભાઈ તેનો છેડા પકડો જેણે નવખંડ સરજ્યા,
 અને સરજ્યા તે સંસાર સારા હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ આઠ ભરખેહાતે આપણા બાવા બણે,
 હસથી ચારે ઈ વેદ પ્રકાસેઆ હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ બાપનીયુ વાતું જો તમે ચીત માંહે ધરસો,
 તો તુમકું ભાઈ ન બોલાવસે કોઈ હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ તુજકું માતાદેવે ને તેરા ભાઈજ દેવે,
 દેવે માન સો બહોત બહોતેરા હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ અમારી પાસેતો બાવા પીવાજ નથી,
 અને નહી હએ જુમલા જમાથ હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ બાવા પીવાકી હમકું ઓસીઆરી,
 હમસું બહોત બી નહિ કુછ હોવે હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ પીર ઇમામ શાહકી સુના એ વાણી,
 એસે જુએ હે એ પદ અપારી હરેભાઈ—૭

૩૧ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુદાઈ.)

છરેભાઈ ભુખેઆ તરસીઆકું ખુદા રોટીજ દેવે,
 ઓર માન બહોત બ્રહ્મા હાથે છરેભાઈ—૧
 છરેભાઈ ભુમલા જમાત સરવે ખુદાકાજ કહીયે,
 ઓર ધન માલ હાથે સખ તેરા છરેભાઈ—૨
 છરેભાઈ મેરા માલ હો સો તેરી સાત પેઠી ખાવે,
 અખ ભલે ખાવ હમકું હાથે ઉઠણાં છરેભાઈ—૩
 છરેભાઈ તેરી ફકીરી સો હમહી કબુલી,
 કબુલેમેં કાલ મુહલાં પાસ છરેભાઈ—૪
 છરેભાઈ દીનકા સોદાસો ખંડા કેરિ વાર,
 જે કાઅરે હોઅે સો નરમે ભવે છરેભાઈ—૫
 છરેભાઈ હિરા મોતીકા અખ ગાંઠડી લીની,
 હસમે મોક્ષ મારગ સખપાવે છરેભાઈ—૬
 છરેભાઈ ભણે બાઈ બુદાઈ ઉમત નખીકી,
 અખ હેડામેરે સીરપર વાસો છરેભાઈ—૭

૩૨ મું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ હંમામશાહ.)

છરેભાઈ ઉમત નખીકી સારા સંસાર કહિએ,
 તિયું પીર પેકાંબર મુલતાન છરેભાઈ—૧
 છરેભાઈ સખ નખીચોમેં હાથે નખી સરદાર,
 હસ પર કુરાન હંફેશન આયા છરેભાઈ—૨
 છરેભાઈ અખ કરલો અવકે મુગતીકી બાતાં,
 ઓર દુલ બાતાં નવ કીજે છરેભાઈ—૩

અરેભાઈ ઓર બાતામાંહે લેઢ ન આવે,
 તેા કરે અબ લેઢકી બાતાં અરેભાઈ—૪
 અરેભાઈ નહી હુએ ઠામ હમારા નહી હુએ ઘર,
 ઓર નહી કેાઠ તકીઆ કીના અરેભાઈ—૫
 અરેભાઈ હાજર બેગસુ' હમ અરજજ કીના,
 ઓર ધુઆ સુનત લેઢ લીના અરેભાઈ—૬
 અરેભાઈ હાજર બેગસુ' બાઈ કુંભ જલ થાપે,
 પછે કુંભ જલ થાપે મેરે હાથુ' અરેભાઈ—૭
 અરેભાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ ઇમાનજ રાખે,
 નહીકાં દીન દુનીયાં બેઇથી બશેા અરેભાઈ—૮

. ૩૩ મું ગીનાન,

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

અરેભાઈ દીન દુનીયાથુ' જબ હમ જાવે,
 તબ બંધન તુમારા કીયુ' રહેવે અરેભાઈ—૧
 અરેભાઈ હાજર બેગ આગંત હમ કીસ વખત જાવે,
 સોહી જાનેકા વખત ફરમાવે અરેભાઈ—૨
 અરેભાઈ સોહી વખત હમ ચીતમાંહે રાખીએ,
 ઓર ઠામ ઠેકાણું બતસાવે અરેભાઈ—૩
 અરેભાઈ કોનસા ઠામ વખી કોનસી પુજ,
 સોહી લેઢ કહો મોરે ભકયા અરેભાઈ—૪
 અરેભાઈ જોત મુંગત હમતો : કબુએ ન દેખી,
 ઓર નહી કુછ બુજે ઉસકા લેઢ અરેભાઈ—૫
 અરેભાઈ તુમહી બતાવે હમકું યે લેઢ,
 તેા જાવે હાજર બેગકે પાસ અરેભાઈ—૬
 અરેભાઈ નહી કુછ જાને હમ નહી કુછ બુજે,
 સો કીયુ' કર જાવે ઉનકે આગે અરેભાઈ—૭

છરેભાઈ હાજર બેગકું કીયું બુલાવે,
સોહી ભેદ બતાવે હમકું આજ છરેભાઈ—૯

છરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ ભણે જજમાન તેરિ,
હમકું સખઃ સીખાવે પીર સોઈ છરેભાઈ—૧૦

૩૪ મું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ઈમામશાહ.)

છરેભાઈ સખઃકે જજમાન સખ કોઈ રહેવે,
પણ નખીજી હએ સખોંકે પીર છરેભાઈ—૧

છરેભાઈ અપને ધરમે જજમાની ન ચાહીયે,
અપનતો હયે અલીકે ગુલામ છરેભાઈ—૨

છરેભાઈ હાજર બેગ તો અપને ધરવાજે ગુલામ,
પણ દાલત ભાઈયોને ઉનેહે દિતી છરેભાઈ—૩

છરેભાઈ ઉનકું સુધ સરવે પીયુજી કેરી,
હમતો હએ બાલક સરપ છરેભાઈ—૪

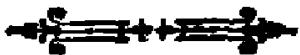
છરેભાઈ બાપકે બારણે બેઠકજ હોતિ,
તીયાં થાપના થાતી સાચી છરેભાઈ—૫

છરેભાઈ તમારે સાસરેકે ધર કુરાન બહોતેર,
ઓર તસખી કુરાનકી બુજે છરેભાઈ—૬

છરેભાઈ હમારે ધરમે બી કુરાન બુજે,
ઓર કંઈ અમલ નહી બને છરેભાઈ—૭

છરેભાઈ સોહી બાતાં બે બહોર હોવે,
તો મુસલમાન નીકલ કર મારે છરેભાઈ—૮

છરેભાઈ ભણે પીર ઈમામશાહ હમકું હયે બીક,
ઉસ કારણ થર થર કાંપે છરેભાઈ—૯

૩૫ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાધ બુઢાઇ.)

હરેભાઇ થર થર કાયકું મન ખોફજ લાવે,
 હુમ સખ બુજે તમારી બાતાં હરેભાઇ—૧
 હરેભાઇ સતપંથકી રાહા સાચી જાણે,
 એતા હુમખી સમજે સાર હરેભાઇ—૨
 હરેભાઇ બાપકે ડલેમે કરજો પુજ,
 તો જો ચાહીએ સો હુમ મંગાવે હરેભાઇ—૩
 હરેભાઇ ખાંડ ગરથ એર પાણી ચાહીએ,
 એર મેવા અનેક મંગાવે હરેભાઇ—૪
 હરેભાઇ એલચી જીવંતી એર જાગર ચાહીએ,
 લવીંગ એર કુછ સામન હરેભાઇ—૫
 હરેભાઇ ઠામ વાસણ સરવે મંગાવું,
 જો મુખસે જોલો સોહી લાવું હરેભાઇ—૬
 હરેભાઇ હમાલ મજુરને પડકા મંગાવું,
 લાકડાં લોહાં કહો સોઇ લાવું હરેભાઇ—૭
 હરેભાઇ ઉંચ ખીચ હુમ જા કર લાવે,
 એર સખ કુછ તમકું દીયા હરેભાઇ—૮
 હરેભાઇ કેતે હજાર રૂપા નગદ દેવે
 ગુલામ ચાહાવે હજુર હરેભાઇ—૯
 હરેભાઇ હાજર બેગકું જો ઘોડા ચાહીએ,
 તો હુમ દેવે ઉસ વેળા હરેભાઇ—૧૦
 હરેભાઇ કહો તો એલીયાસે મજાખી કરાવે,
 એર કાજ પાઠશાહકી મોરાભાઇ હરેભાઇ—૧૧
 હરેભાઇ સરવે જમાતું પાસેજ આવે,
 તમારી રજ વીના કાંઇ ન હોવે હરેભાઇ—૧૨
 હરેભાઇ મેરી માયા સો તમકું હલાલ,
 તમ દીએ સોઇ હુમ આવે હરેભાઇ—૧૩
 હરેભાઇ બાધ બુઢાઇ એણી પેરે બોદ્યા,
 સખદ તેરે બંધાણા હરેભાઇ—૧૪

૩૬ મું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

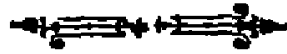
અરેબાઈ હમસું બંધાણા તબ કેસી માયા,
 માયાકા નહી હએ રંગ અરેબાઈ—૧
 અરેબાઈ બીછાણા દીઆ ને મેવા બે લેના,
 તબ લેકર સો કયા કરનાં અરેબાઈ—૨
 અરેબાઈ જુમારાતે તમે આપ પખારો,
 ને ધુપ દિવો રચના કરના અરેબાઈ—૩
 અરેબાઈ કુંલજલકા જબ શબ્દ લેના,
 પીછું હમ તમ શબ્દ કહેના અરેબાઈ—૪
 અરેબાઈ બોહોત કે'હેલુસે' કુછ કામજ નાહી,
 હમ ઓર હાજર બેગ સધારે અરેબાઈ—૫
 અરેબાઈ તમારે કાજ હમ ધતના દિન રેવે,
 પીછું હમ હુકમ સર રેણા અરેબાઈ—૬
 અરેબાઈ જુગત દેખી તમે મુગતસુ રેહેના,
 કાયા કાલ જલ જાવે અરેબાઈ—૭
 અરેબાઈ તેરી માયા લખ હમજો પાવે,
 તો ધરતી આકાશ બીચ કીયું રહેવે અરેબાઈ—૮
 અરેબાઈ તેરા મેરા ખેલ જબ જાહેર હોગા,
 તબ સમદર છુલેગા પાણી અરેબાઈ—૯
 અરેબાઈ છાની બાતાં જબ જાહેર હોગી,
 તબ મછા સર જર એક આવે અરેબાઈ—૧૦
 અરેબાઈ જેતા મછા જર માંહે આવે,
 તેતા બે જાહેર હોવે અરેબાઈ—૧૧
 અરેબાઈ સાએર સરિઆ સો કોઇ કોઇ પીવે,
 બે પીવે સોઇ પાકજ હોવે અરેબાઈ—૧૨
 અરેબાઈ સલ્લે પીર ઇમામશાહ હમ સ્વર્ગકું જાએને,
 સો તુમકું કહું સાચી બાત અરેબાઈ—૧૩

૩૭ મું ગીનાન.

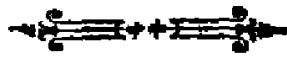

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેભાઈ સાચી બાતાં તે તે સાચીજ કહિએ,
 સાચ વીના સરગ નહી પામે હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ જુમારાતકું જો હમ ઉઝે બીચ આવે,
 સો એકલી કે લોઢીયા સાથ હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ એકલી આવે તે આધી રાતકો જાવે,
 હાજરબેગકો કહો ખોલે હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ મેવા કુવા કોણ લે કર આયગા,
 સો તુમ કહો હિસકા ભેદ હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ બીબી રાતકું ચલકર આઈ,
 સો આઈ પીઅરકે દુવાર હરે ભાઈ—૫
 હરેભાઈ આગલ આવી પીર ઇમામશાહ બેઠા,
 હાજર બેગ ફરવાજે બહાર હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ એવી વિનનિ ખોલે,
 બીરફ પારો પીર સાચા હરેભાઈ—૭

૩૮ મું ગીનાન.

(રચનાર— સચ્ચદ ઇમામ શાહ.)

હરેભાઈ બીરફ તેરા સો ખુદા કબુલ કરે
 અબ હુપ સો અયસી તઈયારી હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ બીરફ પારીને સત ધરમમાં આવી,
 હાજરબેગ હુઆ હુશુર હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ ઘટ પુજને પાટ પુખ દેખાડી,
 કુંભજલ વીરત દેખાડીઆ હરેભાઈ—૩

છરેબાઈ બુઢાઈકે દુઢ કુછ ખોટજ આઈ,
 ચેહતો કુરાન બીચ હય નાંહી છરેબાઈ—૪
 છરેબાઈ હમ આગું તમકે કેતાજ કહીઆ,
 ચેહતો ઓરે મારગ કુછ જાણો છરેબાઈ—૫
 છરેબાઈ સત મારગ જો સતસું રાખો,
 તો અમારે ઘરે તમે આવો છરેબાઈ—૬
 છરેબાઈ ભણે પીર ઇમામશાહા સુનો મેરી બહેના,
 અમારા મારગ તમે દેખ્યા છરેબાઈ—૭

૩૯ મું ગીનાન,

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

છરેબાઈ અયસા મારગ હમ કળુ ન દેખીયા,
 નહી કુછ શીખા સુનીઆ છરેબાઈ—૧
 છરેબાઈ બાપ આપણો પણ શાહાને સરેવંતા,
 એવા સતપંથ સાચા જાણો છરેબાઈ—૨
 છરેબાઈરે તારે મારે હવે સલામ આલેકી કહિએ,
 પણ વચન સર પર લહીએ છરેબાઈ—૩
 છરેબાઈ ઘટ થાપીઆ ને પાટજ માંડીયા,
 અને કુંભજલ અમે લીના છરેબાઈ—૪
 છરેબાઈ કુંભજલ વેઠ પરમાણુજ સાચા,
 પણ હાજર બેગ હાથે ન લીનાં છરેબાઈ—૫
 છરેબાઈ તમારે આગલ હમતો સર ધરિયા,
 પણ હમકું દીદાર દેજો છરેબાઈ—૬
 છરેબાઈરે બાઈ બુઢાઈ એવી અરહાસ બોલીયા,
 તે પીયરકે ઘર માંહે છરેબાઈ—૭

૪૦ મું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેબાઈ પીયરકે ધર માંહે ધરમ રચના,
 તે પેલી થાપના હાજર બેગ કરતા હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ ગુલામ પીતાણકે ધરકા કહીયે,
 બાલક પીર સરવે જાણે હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ ધનકે હાથમે આપન બાલક ખેલે,
 તાંકે આગે હુપી કાંહાં જાવે હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ હાજર બેગ અસલ ગુલામ હમેરા,
 સો હમ ચીચા કર બોલાવે હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ બાપંકા વચન હમકું એસા જો હુએ,
 કે હાજરબેગકે સાથ ચલણાં હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ પેલી થાપના હાજર બેગ કરેગા,
 હમ તમ જા કર પીવે હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ જાણે પીર ઇમામશાહ સાંભલો મેરી બેનાં,
 કાલે કાયા ચલ કર જાવે હરેબાઈ—૭

૪૧ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુદાઈ.)

હરેબાઈ કાલે કાયા તો ચલ કર જાશે,
 સંપુરણ વચન અમર નાંહી હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ જો કરમાવે સો હમ સર ચલવે,
 હાજર બેગ બુદા પીછાણો હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ પેલી થાપના હાજર બેગજ દેવે,
 હમ હાથ કર લેવે હરેબાઈ—૩

હરેભાઈ વાંચાકા ખલીયાં તમારેસે રહેવે,
 તો હમ ચાલે તમારે સાથ હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ ચલકરે તુમ હમકું બેચેગે,
 તોળી હમારા ધમાન ન બવે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ હમ તમારે ચરણેજ રહેવે,
 હારે તમ હો ખડે ભાઈ હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ એસા ગીનાન બાઈ બુઢાઈજ બોલ્યાં,
 હમકું અમીરસ પાઓ હરેભાઈ—૭

૪૨ મું ગીનાન.

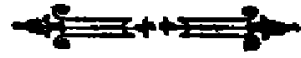
(રચનાર—હાજર બેગ.)

અરે બેટીરે મુનો વેદ હમારા ચીંતજ રાખો,
 અબ બાવા તો હમે નાના સરપ હરેબેટીરે—૧
 અરે બેટીરે હમ બુઢા બોહોત દીનજ હુવા,
 તમારે ઘરમે બેબન સરપ હરેબેટીરે—૨
 અરે બેટીરે બેન ભાઈ તમે જ્યાં સરગ માંહે બેસો,
 તીયાંબી હમ તુમારા ગુલામ હરેબેટીરે—૩
 અરે બેટીરે જનતી મેના તુંમ હમકું દેના,
 હમહે તુંમારા ગુલામ હરેબેટીરે—૪
 અરે બેટીરે કેતે અવતારે હમ ગુલામીમે આયા,
 અબ અમર હોવે તમારે હાથે હરેબેટીરે—૫
 અરે બેટીરે જેને બાણ્યા ઉને મારગ પાયા,
 બીનબણે મારગ ન પાચે હરેબેટીરે—૬
 અરેબેટીરે મારગ પાયા તો ઉસને કુપાયા,
 ગુરવચને મારગ સુજે હરેબેટીરે—૭
 અરેબેટીરે ગુર પ્રતાપે હાજર બેગજ બોલ્યા,
 બાઈ બુઢાઈકે પાઉ હરેબેટીરે—૮

૪૩ મું ગીનાન,

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

અરે બાવારે હમતો આયા ભાઈકે સંગાતે,
તુમ હો બુઢાપણ માંહે છરેબાવારે—૧
અરે બાવારે બાવાકે દરવાજે દરવાની કરતા,
સો તુમકુ સરવ કુંછ સુજે છરેબાવારે—૨
અરે બાવારે અબ હમકુ ધરમજ આપો,
એ સતપંથકા મારગજ પાવે છરેબાવારે—૩
અરે બાવારે જનત મેવા હાજર બેગજ માંગે,
પણ હમ તો હએ ગુનેહગાર છરેબાવારે—૪
અરે બાવારે બાપકે પરતાપે બાઈ બુઢાઈ બેલ્યા,
સરણાગત સાહેબ પાયા છરેબાવારે—૫

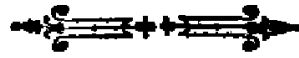

૪૪ મું ગીનાન.

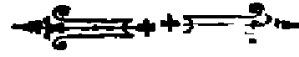
(રચનાર—સચ્ચદ ઈમામશાહ.)

છરેબાઈ નરકે પાઉ હાથજો રાખો,
તો ધરમ હોવે બાઈ બુઢાઈ છરેબાઈ—૧
છરેબાઈ પોસ માસે અમે બહારજ બશુ,
હવે કાંકણ બંધાવો મોરીબાઈ છરેબાઈ—૨
છરેબાઈ ધરમ પુખ્ત જો તમને જોધયે,
તો તમે લીઓને આપ સંભારી છરેબાઈ—૩
છરેબાઈ બેઠે બેઠે તાર માર જનમ એમજ બસે,
તો એ દરીયા લખીઓ નવ બએ છરેબાઈ—૪
છરેબાઈ પુરે આસણ તમે પુજાજ રાખો,
અમે શાહા નીજર દરગાએ બશુ છરેબાઈ—૫

હરેબાઈ ધરમ મારગ બહુ છે દાઘેલો,
 તે સર હમને તમે એવો હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ ભણે પીર ધમામ શાહ પછે કહ્યા થાસે,
 તારે તમને રમે દુખ લાગે હરેબાઈ—૭

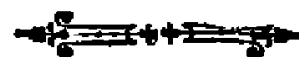

૪૫ મું ગીનાન.

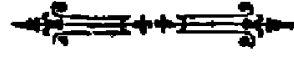

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેબાઈ સર દીધુ તારે દુખ સું ધરાવો,
 અમે રેસુ આપણે દુવારે હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ શાહ નીબરને દુવારે તમે જાસો,
 ત્યાથી વેલા વેલા તમે આવજો હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ ધરમ એ સાચાને મારગ સાચા,
 તમે અમને મ મેલો મોરાલાઈ હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ એવા કોણજે તમારી સાથે વઢે,
 હજી તમ પરતાપે જોરજ રાખું હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ હાકમ હોય તેને દીવાનજ કહીયે,
 કાજ મુખતી અમ ધરે હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ સરવે પોતાને ધરે મોહોટાજ કહીએ,
 પણ કોઈ કેવું નામ ન લેવે હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ ભણે બાઈ બુઢાઈ અરદાસ અમતણી,
 અમે છઠએ ગરીબ તમારા હરેબાઈ—૭

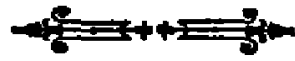

૪૬ મું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેબાઈ અમે ગરીબ કહેની સાથે ન બોલીયે,
 અને વઢયાતું શું છે કામ હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ હાકમ દીવાન સરવે તમનેજ કહીયે,
 અમારે કાળસું શું છે કામ હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ ધરમ લેવું તારે કાળસું શું છે કામ,
 મું કરે હાકમ દિવાન હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ ધરમની વાતું માંહે ખાકજ થાવું,
 જોર દેખાડે તે ધરમી ન કહેવાય હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ રસુલ નાના ખાકજ થયાં,
 બીબી ફાતમાં ગયાં કાઠીયારિ ઘેર હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ રસુલ સરીખા કોઈ જોરાવર નાંહી,
 સખ નખીયોંકે હુમે સરદાર હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ પીર ઇમામશાહ એવી વાણીજ બોલ્યા,
 હમતો ખાકસે બી હુમે હીજાં હરેબાઈ—૭

૪૭ મું ગીનાન,

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેબાઈ ખાક થયા ત્યારે કાંઈ નવ જાણીયે,
 અને સઉ કોઈ હીજા કહેવે હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ જેના પેટથી તું કુવર જનમ્યા,
 માતા એર ફસાતું ન બોલાએ હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ ખાક થાવું તે ધરમને કાજે,
 પણ પોતાનો ગરામ કેમ મેલો હરેબાઈ—૩

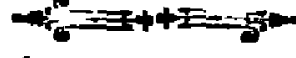
હરેભાઈ આપણા નાના તો બાલકજ હોતા,
 તેનું નહીં ગરાસ નહીં મમ હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ નાનપણમાં માબાપ મરીજ ગયા,
 તારે તો ખાક થઈને બેઠા હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ મોટા હતા પધકાંબરીકા દાવા,
 તાસું આપણા નહીં ચાલે હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ તમસું અરદાસજ બોલે,
 તમે ખાક થાવ મેરે ભાઈ હરેભાઈ—૭

૪૮ મું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેભાઈ નીચામત દોલત મેરે બાવા કેરી,
 હમકું બહોતેરા આયા હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ હિસ વખત બાઈ તું ગાલીયાં ફતી,
 અબને બહી હુઈ તું બહેનાં હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ પાંચને વારો ને ચારને પારો,
 તો ખાકકા લેજ પાવો હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ ખાક થયા વિના હમ સાથે ન ચાલે,
 તમારી મોટપ તમ પાસે રાખો હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ ખાવીસમી તારીખે કાંકણ બંધાવે,
 અને કોલ સતગુરકું આલો હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ કાંકણ બંધાવી તમે લેજ લેજ,
 જેમ અજંપીયા જાપજ આવે હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ નવખંડ પરથવીમાં ગરાસજ આપણા,
 હિસમે કેતા આપણુ આવે હરેભાઈ—૭
 હરેભાઈ હિમરો થોડી આપણાં ગરાસ મોટરા,
 આપણે જાહાં જામ્યે તાંહાં ખાઈયે હરેભાઈ—૮
 હરેભાઈ કાંકણ બાંધી હમ તથ્યાર હોવે,
 તખતો ઇયાં નહીં રહીએ હરેભાઈ—૯
 હરેભાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ સાચીજ વાણી,
 જો કુછ કરણાં હો સો કરી લીયો હરેભાઈ—૧૦

૪૬ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઇ)

છરેભાઈ નહિ રહેગે હમ એતાંબી બણે,
તો હમબી ચલેગે સંગાતે છરેભાઈ—૧

છરેભાઈ આજથી પાંચમે દીને કાંકણ બાંધજો,
બે ચાહીએ સોહી મંગાવો છરેભાઈ—૨

છરેભાઈ સનાવીસમી તારિબે રચના રચાવો,
મંડપ હુમજલકા મંગાવો છરેભાઈ—૩

છરેભાઈ જેવી તરેહે સામી રચનાજ બેવે,
અને તેવા મંડપ રચાવો છરેભાઈ—૪

છરેભાઈ ચાર થોકે ચાર પાયા મંડાવો,
ઉપર છત્ર સોનેકા જઠાવો છરેભાઈ—૫

છરેભાઈ ચાર પરાવો ને પાચ વારાવો,
અને મંડપ રૂડા રચાવો છરેભાઈ—૬

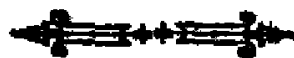
છરેભાઈ મંડપ રચાવી ઘટપાટજ થાપો,
ઉસ ઠામે કાંકણ બાંધો છરેભાઈ—૭

છરેભાઈ સોનાનાં ત્યાં કાંકણ બાંધો,
તો ગરીબ મીરકીન પાંચે છરેભાઈ—૮

છરેભાઈ માયાતુ હવે અમે હિરસજ મેલ્યું,
પણ મંડપ રૂડો રચાવો છરેભાઈ—૯

છરેભાઈ સામે ઉંચમાં જેમ પુકારજ ચાલે,
અને ગરીબ સાંવકાર બાવે છરેભાઈ—૧૦

છરેભાઈ બાઈ બુઢાઇ અરદાસજ કહેવે,
તમે રંગ રૂડેરા રાખો છરેભાઈ—૧૧

૫૦ મું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેબાઈ રંગનો ગુર ગિનાને બંધાણાં,
 ને કાંકણ રંગ રૂડો રાખો હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ મંડપ રચાવે ત્યાં બહિ રંગજ થાસે,
 માણસ લોક સહિ પરીવારે હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ તમારા ભાઈ સરવે કુટુંબજ આવે,
 તારે ઘટપાટ કેમ કરી થાપે હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ તે ઠામે કેતું નામ ન લેવાયે,
 જેતું નામ લેવાય તે વલગે હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ ગુપત ભેદ તે કેમ જાહેર કહેવાય,
 તો કાંકણ કેમ બંધાયે હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ કોઈના દેખતાં એતાં નામ ન લેવાય,
 તારે અજંપેઆ જપ કેમ જંપાએ હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ તમને તો બાઈ સરવે જોઈએ,
 અમને છ માસી બાપની જોઈએ હરેબાઈ—૭
 હરેબાઈ નામ હોએંગા ફીર ઠામ ઠેકાણાં,
 સોહી મંડપ કરનાં હરેબાઈ—૮
 હરેબાઈ પીર ઇમામ શાહ ગીનાનજ ભાંખેઆં,
 તમે સુણો બાઈ બુઢાઈ હરેબાઈ—૯

૫૧ મું ગીનાન,

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેભાઈ લીલા પીલા પડદા બંધાવો,
 ઉજલા કાળા રંગ સારા હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ ચારે થંભે ચોક રૂપોના જડાવો,
 તીસમે રંગ જોત લગાડો હરેભાઈ—૨

છરેભાઈ મોટા ગોરા પાણીના ભરાવો,
 ઉસમે સરખા બનાવો છરેભાઈ—૩
 છરેભાઈ ઉંચા ચોખા ઉંચી દાર મંગાવો,
 અને ઉંચા ગરત સારા છરેભાઈ—૪
 છરેભાઈ રાંધવા કાજે મોટા મુનીવર તેડાવો,
 પછે અમે આવી ઉભા રહેવે છરેભાઈ—૫
 છરેભાઈ જમવા ટાંણે અઢારે ભાઈ તેડાવો,
 જે સંસાર તણા પરીવાર છરેભાઈ—૬
 છરેભાઈ મસીત તણા સરવે મુદલાં તેડાવો,
 તેડાવો કાજ માહમશાહ જાણુ છરેભાઈ—૭
 છરેભાઈ ફાતેહા ખતમાં સરવે જાહેર કેરા,
 ભાઈ નામ તમારા લેના છરેભાઈ—૮
 છરેભાઈ તંમારે પાસે સરવે માલ હમેરા,
 બાપની છ માસી કરના છરેભાઈ—૯
 છરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ પીર કબીરદીનજી બેટીજ બોલ્યા,
 ભાઈકે શબ્દ પર રહેણાં છરેભાઈ—૧૦

પર મું ગીનાન,

(રચનાર—સરથદ ઇમામશાહ.)

છરેભાઈ ભાઈકા શબ્દ સાચા જો પીછાણુ,
 તો છ માસી હોઈની સારી છરેભાઈ—૧
 છરેભાઈ સામાન સરવે આજેજ મેલો,
 હમ કરેજે પાસ બેઠે છરેભાઈ—૨
 છરેભાઈ મંડપ કારણુ સરવે સામાન મેલો,
 તેતો મેલો આણુ ઘડી છરેભાઈ—૩
 છરેભાઈ આતસ કરસો તો નહીરે થાસે,
 પછે દાસ મ દેજો કાંહી છરેભાઈ—૪
 છરેભાઈ ભણુ પીર ઇમામશાહ હમ ડેલામાં બેસે,
 તમે કરો પોતાની સંભાર છરેભાઈ—૫

૫૩ મું ગીનાન,

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેબાઈ રહે બેસી તમે સંભાર કરજો,
 અને આવશે સરવે ફેધ હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ તમારે કરવું હોય તે કરી લેજો,
 અમે આવશું સરવે બીબીયું તેડી હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ સચ્ચદ બુખારી તમેજ તેડાવે,
 નહી આવે જે તેનું નામ કહેજો હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ મસીત મુલ્લાં સરવે કાલ આવે,
 અમે મહમદશાહને કેશું હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ બાકી રચતને કહી મેલસું,
 ફેધ ના કાર નહી કરસે હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ વેલા થાજે કાંધ વિલંબ ન કરજો,
 ખાંધ પછી કાંકણ કામ કરજો હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ તમારો હક તમે સંભારી લેજો,
 પણ અમને દીદાર સુધ દેજો હરેબાઈ—૭
 હરેબાઈ કાંકણ ધરમ પુરોજ દેજો,
 આપણા બાપનો શબ્દ કહેજો હરેબાઈ—૮
 હરેબાઈ ભણે બાઈ બુઢાઈ એવીજ વેનતી,
 હવે સંભારિને ચીત દેજો હરેબાઈ—૯

૫૪ મું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ઈમામશાહ.)

હરેબાઈ ચીત દધનેરે અમે કાનજ દેસું
 તારે તમે વીલંબ ન કરસો હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ તો સારી સંભારી તમે પાકીજ રાખો,
 હવે અમે તે ગામ સધાવે હરેબાઈ—૨

હરેબાઈ હવે કાંઈ સરેઆનો હક અમનેજ આલો,
 તે સ્ત્રીવા કુપની રચનાજ કીજે હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ ઉપ સુગણ લોખાન પેલા લાવો,
 ગુલાબ પાણી ઇંડાવો હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ પાટ પહેલો ત્યાં પુજને કાજે,
 તે સતગુર પાસે મંગાવો હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ થાપના કાજે ફૂલ ફૂલ મંગાવો,
 તે ફેવડા ચંદન સુરાણુ હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ ધોઆને કાજે પાણી આણું લાવો,
 અને તે કુવે પાકીજે બણુ હરેબાઈ—૭
 હરેબાઈ સુકરીત સાચીજે સોબતી લાવો,
 અને પાન સોપારી મુખવાસ હરેબાઈ—૮
 હરેબાઈ ખીરખાંડ પહેલાં પ્રિતેજ લાવો,
 અને ચોખા સુગંધીઆ નાંખો હરેબાઈ—૯
 હરેબાઈ પુજને કાજે પાંચ પસાજ લાવો,
 ને શ્રીફલ નારીયેજ સાર હરેબાઈ—૧૦
 હરેબાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ સાચુંજ બોલો,
 તમે ચીત દર્ષ કાને રાખો હરેબાઈ—૧૧

પપ મું ગાનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેબાઈ કાન દિધા વાતોની સુધજ પોતી,
 તમે વેલા ચઈને કામ કરંજો હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ ધનધન માત પીતા તમારાજ કહીયે,
 ધનધન શાહ નીબર હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ ધનધન ભુમતા જમાતુજ કહીયે,
 ધનધન સતગુર સાચા હરેબાઈ—૩

જીરેભાઈ ધનધન સતી. ધરપતી કહીયે,
 જેણે દુનીયાનાં દુખ સહ્યાં જીરેભાઈ—૪
 જીરેભાઈ ધનધન પાંડવ માતા કુંતાજી કહીયે,
 જે હેમાળ માંહે હાડ ગળાયાં જીરેભાઈ ૫
 જીરેભાઈ ધન ધન સતિ સીતાજી કહીયે,
 જેણે રાવણ ઘર દુઃખ સહ્યાં જીરેભાઈ—૬
 જીરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ ગુનેગાર દાસી,
 સતીયુના સત તમે રાખો જીરેભાઈ—૭

પદ મું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઈમામશાહ.)

જીરેભાઈ સતિયુના સત સાહેબ રાખે,
 સીલવંતી સીલ રાખે જીરેભાઈ—૧
 જીરેભાઈ ધરમ લાઠું તારે ધરમ સર ચાલો,
 જીયું દીવે કેરી જોત રાખો જીરેભાઈ—૨
 જીરેભાઈ હવે હએજાં અમે તારી સાથેજ કહીયે,
 પણ ટાણું ન ચુકો મોરીબાઈ જીરેભાઈ—૩
 જીરેભાઈ ખરઘડીયે ઉઠીને દાતણ કરવું,
 ને આસીસ તારે ભણવી જીરેભાઈ—૪
 જીરેભાઈ અડધી રાતે વજ્રે કાઢો,
 તો કીરીયા ધોઆ સીખો જીરેભાઈ—૫
 જીરેભાઈ સમા સાંજે ધુવા નફલ પડવી:
 અને પર પુરખ જતન કરવી જીરેભાઈ—૬
 જીરેભાઈ દો પહોર વેલા માંહે એકાંતજ રહેવું,
 કબરની આસીસ ભણવી જીરેભાઈ—૭
 જીરેભાઈ એવું વાતુ કેને જાહેર આપી ન દેવી,
 જો હએ પોતાનો તોણે તન જીરેભાઈ—૮

પાઠ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાધ બુઢાધ.)

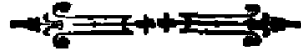
હરેભાઈ બાપા વાતું કેને નહી દેના,
 અમને તમે ક્યા કીધી હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ ક્યા કરિ તારે ભાવજ રાખો,
 આખર તો હેય મરણા હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ મુવા પછી બી હીસાખજ દેણું,
 સો દીન સાચા દરબાર હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ અખણ હતા ત્યારે કુરાનજ પડના,
 જે હમ સરીખા નહી કોઈ હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ મંત્ર એક સખદજ કહીયે,
 તેમાં અવીચલ રાજજ કહીયે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ ઇમાન વચન એક તીલ પીછાણો,
 વીંછુકા મંત્ર કેતા કહી હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ અખ તુમ ગુર એર તુંમ ભાધ હમારે,
 અયસી બાધ બુઢાધકી અરદાસ હરેભાઈ—૭

પટ મું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેભાઈ ગુરતો ગુરકા ગીનાનજ કહીએ,
 બાકી તો સરવે સંસાર જાણો—હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ ગુર પીરકી આસા ગીનાનજ જાણો,
 હસમે સંતોખકા લેઈ પીછાણો—હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ મુખર હય સો શાહકા રહેમાન.
 હકર હય સો કાયાકા અહેસાન—હરેભાઈ—૩

છરેબાઈ આગળ મારંગ રાયલાજ બાણે,
પાછા તોણે હાકમ પીછાણે છરેબાઈ—૪
ભણે પીર ઇમામશાહા અમે દાસ તમારા,
તમને પાય પડીએ તો અમે સારા—છરેબાઈ—૫

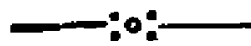
૫૯ મું ગીનાન,

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

છરેબાઈ પાંઉં પડીઆ બારે અમને સુધ ન હોતી,
અખ બે પાંઉ પડા તો હમ નહી રાણ—છરેબાઈ—૧
છરેબાઈ દીઠા દેવને જે કે.ઇ આંખજ ઢાંકે,
તાકું પુજા કીયાં થકી આવે—છરેબાઈ—૨
છરેબાઈ હીંદુ મુસલમાનકી બાત પુજું,
એ સંદેહ હમકું કહેના—છરેબાઈ—૩
છરેબાઈ રામ કરસન તે કોનજ કહીએ,
તીસકા રાખડ પુરા આલો—છરેબાઈ—૪
છરેબાઈ પથર માટી તેમાં પુજા છે કેવિ,
કહેવે બાઈ બુઢાઈ જવાબ દીઓ—છરેબાઈ—૫

૬૦ મું ગીનાન.

(રચનાર— સચ્ચદ ઇમામ શાહ.)

છરેબાઈ પથરકી મુરતી કયા મુખ બોલે,
જે માણસે પુતલાં ઘડીને બેસાડ્યાં છરેબાઈ—૧
છરેબાઈ રામ કરસનકા બે નામજ લેવે,
સોતો પાછમ દીસે માનખા વેસા છરેબાઈ—૨
છરેબાઈ હીંદુને લે કર પથર બાધ્યા,
ઇનુ સર ઇમાન લાવ્યા છરેબાઈ—૩

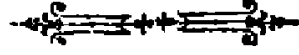
હરેબાઈ પથર આગળ લેકર નીસાની જો રાખે,
 સો જાતે દીને પથર વલગી રેહનાં હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ મોખ મુગતીકા મારગ ન પાવે,
 પથર સર ભારજ સેહેવે હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ દીન દુનીયાકા ઘણી પછમે બેઠા,
 સોખી હુકમ તુર નીજરી હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ ભણે પીર ધમામ શાહ સાચુજ બોલે,
 રામ કરસન મહિલાઅલી કહેનાં હરેબાઈ—૭

૬૧ મું ગીનાન

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

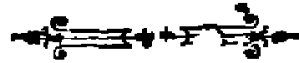
હરેભાઈ મહિલાઅલી તો આપે દિનકા રાખ,
 સો હીંદુમે જાકર કીયું બેઠા હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ રામ કરસન તેતો રાખજ કહીયે,
 તાલ તંબલ દોલકી બજાવે હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ આગે આપણે કયા હિંદુજ હોતા,
 કયસી બાતા હેએ ભાઈ બતાવો હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ હિંદુ જા કર આગમે જલાવે,
 તિસમે આપણે કયું હોવે હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ હીંદુ જાકર દેરાંજ પુજે,
 મુવા પછી ભુતજ હોવે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ ખોટી પુજાને ખોટારે મંડપ
 ધસમે દાદા કાયકુંજ બેઠા હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ બોલે આ સાચીજ વાણી,
 દિનકા લેદ તુમ બતાવો હરેભાઈ—૭

૬૨ મું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ધમામશાહ.)

જરેભાઈ તંતવ લેદકી વાચાજ બોલે,
સો તમારા ચોંત માંહે રાખો જરેભાઈ—૧
જરેભાઈ મછ કોરભ વારા નરસી જો કહીયે,
એખી સરપ હુએ શાહકા જરેભાઈ—૨
જરેભાઈ એ ચાર રૂપ કીરતા જુગમાહે આયા,
તિસમાંહે સતી પહેલાજ હુવા જરેભાઈ—૩
જરેભાઈ નરસીંહ રૂપે મહિલા અલીજો હોતા,
તારે દધત હરણા કંસ જાણો જરેભાઈ—૪
જરેભાઈ કળ ભોગવી તારે પહેલાજ નીપતા,
કહે પીર ધમામશાહ એઓનાં મામ સીધાં જરેભાઈ—૫

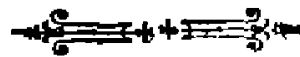

૬૩ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

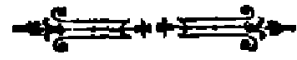
જરેભાઈ ઉનકે સર કળ કેસી જો વીતી,
સો કળકા લેદજ ભાંખો જરેભાઈ—૧
જરેભાઈ પહેલાજ કેસા અવતાર કહિએ,
તાકા શબ્દ હુમકું સુનાવો જરેભાઈ—૨
જરેભાઈ સોહી પેલાજે કળજ રાખેઆ,
કળ સહીયા વિના નહી પામે જરેભાઈ—૩
જરેભાઈ હિંદુ હોકર કેસી કરણી જો કીતી,
તએસી તો હુમ સર નહી વીતી જરેભાઈ—૪
જરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ એવી તરેહે બોલયા,
શબ્દ કેણે વીના રમ નાંહી જરેભાઈ—૫

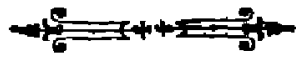
૬૪ મું ગીનાન.

—:૦:—

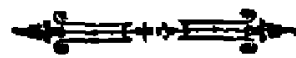
(રચનાર— સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેબાઈ શબ્દ બોલે સખ બાબેઆ તમારી,
 તખ રમ બી હમકુ બી હોવે હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ પહેલાજ તો આજ ઇબ્રાહીમ ખલીલાહ જાણે,
 બકી અહિલાહ મકા મદીના માંહે હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ વોહી ડિંદુ સોહી મુસલમાનજ હુઆ,
 ઉસ વખત નબીતો તાંહી હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ એહી જવતો ઇસ ધરમેજ રાચે,
 કસણી બહેત સીર મહેવે હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ આગે જે જવ જેએસાજ હોવે,
 તે આજ સતપથ માંહે આવે હરેબાઈ—૫
 હરેબાઈ જેણે જેએસી કરણી સીર સહી,
 સોહી મોમન આજ કહાવે હરેબાઈ—૬
 હરેબાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ સુનો મેરીમાઈ,
 સુણ્યા વિના સુધ નહી આવે હરેબાઈ—૭

૬૫ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેબાઈ સુણ્યા વીના તો સુધ ન હોવે,
 પણ શબ્દ દીઓ સોઈ હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ વાઈમણ ફરસીરામજ કોણ,
 એ કંથો વેઠ વીચારી હરેબાઈ—૨

હરેભાઈ હરિશ્ચંદ્ર સો કોણુ અવજ કહીએ,
 આર કોન ઠામમે લઈએ હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ કેસી કરણિ ધતું એવે જો દીતી,
 જો એતી કમાઈ એવે લીતી હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ ઓહી વખત કેસાજ કહીએ,
 જો એસી કમાઈ કરી ગયા હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ ઉસ વખતકા ભેદજ કથો,
 અને કીયા કરતાસો કામ હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ બાઈ બુઢાઈ જો વાતુંજ પુછે
 સો કહો સંભારીને ભાઈ હરેભાઈ—૭

૬૬ મું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ.)

હરેભાઈ સંભારી અમે વાતું જો કેશું
 તારે ચીંત દઈ તમે રહેજો હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ હરીચંદ્ર મુસા પેકાંબરજ કહીએ,
 સો બુઢાકા પીયાગજ લઈએ હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ હરીચંદ્ર નીચ ઘર નીરજ ભર્યા,
 અને દેખતાં હુઈરે ખુવારી હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ એસી કસણિ જખ શીર પર વીતી,
 તખ રામ દરશન પાયા હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ રામ રાજા તખજ આયા,
 જખ કુંવર રાણીકું બેચ્યા હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ તારા રાણી રોઈઢાસ નામજ ભણિએ,
 તખ અમરાપુરિ ભેદ પાયા હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ વીખડી વેળા માંહે આપજ રાખો,
 કહો પીર ઇમામશાહ તો ફળ લેશે હરેભાઈ—૭

૬૭ મું ગીતાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ.)

હરેભાઈ એવા ફલ હમે કળીશું માંગે,
 પીંડ બેચા વિના નહી હોવે હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ કાન બુધના હવ કોણુ છુટા,
 તેની વિગત અમને સમજવો હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ કોણુસા હવ ને કોણુસી કમાઈ,
 અને કોણુ ધ્યાનજ ધરતા હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ કોનસા નગર ને કોનસા વાસ,
 કોણુ હામે પુજા કરતાં હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ હિંદુ જન્મમાં કયસા ચલત્ર કીયા,
 કહે બાઈ બુઢાઈ હમ તમ કીયાં હોતા હરેભાઈ—૫

૬૮ મું ગીતાન.

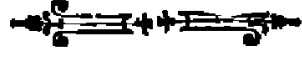
(રચનાર—સચ્ચદ હમામશાહ.)

હરેભાઈ અમે તમે બે હવ નીપના,
 વેદુરવીઆસ ધર રહેણાં હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ સુખદેવજી ત્યાં મારું નામજ કહીએ,
 તમે હોતા વ્યાસ ધર કન્યા હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ વેદુરવીયાસ મેરા બાપજ કહિયે,
 ધરમ નાથ કહિયે દાદા હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ અરજજી રાજવંશી બે કહીયે,
 પાંચ પાંડવ તેની બેડે હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ શ્રી કરસનજી આપણા દાદાજ કહીયે,
 પાંડવ ધર પ્રીત બાંધી હરેભાઈ—૫

હરેબાઈ તખ પાંડવ સેન શીકારજ ચડયા,
 ધરપત રાજ ગરાસીયા કહીયે હરેબાઈ-૬
 હરેબાઈ ધરપત રાજ ઘેર એક કન્યા જો સતી,
 સો પાંડવ લે કર આયા હરેબાઈ-૭
 હરેબાઈ રાજ ધરમ સો માતાકું પુછે,
 ઇસ સુધ કેતાં ભાગ લઈએ હરેબાઈ-૮
 હરેબાઈ માતા કુંતા કહે પાંચ ભાગજ હુઆ,
 જો નીકાલી તો ધરપતી સતિ હરેબાઈ-૯
 હરેબાઈ ઇસ સતીસું પાંચ ધરમ ધિયાયા,
 તખ ધરમ મારગ પાયા હરેબાઈ-૧૦
 હરેબાઈ તખ જા કરસનજીકી રાહકુંજ પહોચે,
 સો ખીન કરણી નહિ આવે હરેબાઈ-૧૧
 હરેબાઈ ડિને લેકર સંસાર ખુઆંરીજ કીતી,
 ગઉ વરોધી ગલે નાંખી હરેબાઈ-૧૨
 હરેબાઈ હિમાલે જા કર હાડ ગલાયા,
 તખજા ઉમરાપુરી પોહોતા હરેબાઈ-૧૩
 હરેબાઈ પેકાંબરમાં ઉતકા અવતારજ કહીયે,
 અયુ અકરીયા યુસફ માલે હરેબાઈ-૧૪
 હરેબાઈ તુહુ સાખર એનુકા ભાઈજ કહીયે,
 અયસા અવતાર ઉગુને લીઆ હરેબાઈ-૧૫
 હરેબાઈ તખતપર રાજ પરીખત હોતા,
 તીસકા રજ ખહુ બલવંતા હરેબાઈ-૧૬
 હરેબાઈ પીર શમસ તખ વેરાગી હોતા,
 જંગલ મધે તપેસરિ રેતા હરેબાઈ-૧૭
 હરેબાઈ સંગી નાથ તાકા નામજ કહીયે,
 ચેલા હતા થોલા નાથ હરેબાઈ-૧૮
 હરેબાઈ પરીખત જંગલે સીકારે સીધાર્યા,
 ત્યાં મુઆ નાગ નયણે આયા હરેબાઈ-૧૯
 હરેબાઈ નાગ લે કર જોગીકે ગલેમેં દીઆ,
 તારે જોગીકી તાડી છુટ ગઈ હરેબાઈ-૨૦

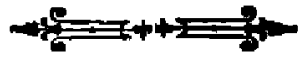
છરેબાઈ ઉસ વખત ચેલા થોભનાથ આયા,
 હમારા ગુર કેલુ દુવ્યા છરેબાઈ-૨૧
 છરેબાઈ હમારે ગુરકે ગહેમે જને સાપજ ડાલ્યા,
 તાકા સાત દીનમે મરનાં હોવે છરેબાઈ-૨૨
 છરેબાઈ જોગી કહે ચેલા સરાપ ન દિજે,
 જપ તપ સરવે ઇસસે જાવે છરેબાઈ-૨૩
 છરેબાઈ જારે બેટા પરીખતકું સુધ કરનાં,
 કે સાત દિનમે હોવે તેરા મરણાં છરેબાઈ-૨૪
 છરેબાઈ તખ પરીખત તતખણ ચેલા,
 સુખદેવજીકે પાંચે લાગા છરેબાઈ-૨૫
 છરેબાઈ સુનો સુખદેવજી અખ મરણાજ હોવે,
 જોગીકા સરાપ હમકું પોહોચે છરેબાઈ-૨૬
 છરેબાઈ અવગુણ ન પહોચે અમારા પરાણને,
 હમતો હજી પાપી અજાણ છરેબાઈ-૨૭
 છરેબાઈ પરીખત રાજ અચેસા કામ ન કીજે,
 અખ સવેરા આવો છરેબાઈ-૨૮
 છરેબાઈ ચાર અધ્યાય લાગવતકા લાંખ્યા,
 સો પરીખતકું સુણાયા છરેબાઈ-૨૯
 છરેબાઈ ચાર અધ્યાય ત્રીન દિનમે સાખતજ કીને,
 તુમ કયા દેખ્યા પરીખત સો બોલો છરેબાઈ-૩૦
 છરેબાઈ તખ પરીખત કહે મે સખ કુછ દેખા,
 મોહોર છાપ કરસનજી ખપે છરેબાઈ-૩૧
 છરેબાઈ સાતમે દીન ફરી સુખદેવજીને પુછા,
 અખ કયું હજી તેરા મકાન છરેબાઈ-૩૨
 છરેબાઈ સાતમા દીન જખ પુરાજ હુઆ,
 તખ કહે હમ સીધ સંગત પાઠ છરેબાઈ-૩૩
 છરેબાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ સુખદેવજી જાણો,
 ભેદ કંથી તમકું સુનાયા છરેબાઈ-૩૪

૬૯ મું ગીનાન.

(રચનાર—બાઈ બુઢાઇ)

હરેભાઈ ભેદ ક'થી તુમ હમકું સુનાયા,
 સો હમ માને સરવે સાચા હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ અબ પરીખત કીસ ઠામે દખે,
 થોભ થેલા કીસ ઠામે હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ પીર શમસ ગુરની કલામાંહે બેઠા,
 ઓર કરસનજી શાહ નીજર હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ જો કુછ સો અપની કલામાંએ ભરપુર,
 કીસકી કલા ઓછી નાંહી હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ ભણે બાઈ બુઢાઇ એક પુછે પીચાર,
 પરીખત થોભ કીસ ઠામે હરેભાઈ—૫

૭૦ મું ગીનાન.

(રચનાર—સચ્ચદ ઈમામશાહ.)

હરેબાઈ પરીખત થોભકી હમ વાતજે કહેવે,
 અબ આગમ વાણિકા વિચાર હરેબાઈ—૧
 હરેબાઈ આગમ બાતાં હમ તુમકુંજ કહેવે,
 અબ બાતાં હોહ દાએલી જાણાં હરેબાઈ—૨
 હરેબાઈ હમ તમારી અબ હજુરિમે બેઠે
 હમ જનમે સો તમારેજ હાથે હરેબાઈ—૩
 હરેબાઈ અબ આગમ બાતાં તુમકું બહોત સુનાવે,
 ઉસમે સાચહમમે જુઠ નાંહી હરેબાઈ—૪
 હરેબાઈ હિંદ જવેગે તબ સુધજ હોવેગે,
 સો તુમકું આગમ સુનાવે હરેબાઈ—૫

છરેખાઇ અમદાવાદ ઘોલકા બીચ જંગલ કહીયે,
ઉસમે ચોર રહેવે અપાર છરેખાઇ-૬

છરેખાઇ ઉસ જંગલમે મેરી દરગા હોવેગી,
ઉમાં નાઈયા કોલી હુએ ચોર છરેખાઇ-૭

છરેખાઇ થોલ થોલા ઉસકા નામજ કહીયે,
ઇસકું પીર કરંગા દાનલમાંયે છરેખાઇ-૮

છરેખાઇ પીર કરંગા હમ સરીખા,
જાંઝી પોકાર હોવે સરવે ઠાંમે છરેખાઇ-૯

છરેખાઇ પરીક્ષત રાજકા અખ સુનોરે વિચાર,
સો દેવા ગામકા હુએ કામદાર છરેખાઇ-૧૦

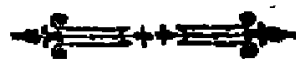
છરેખાઇ બાબારામ ઉનકા નામજ કહીયે,
સર્વ ધરતી દામા ડોલ કરાવે છરેખાઇ-૧૧

છરેખાઇ દેવા ગામમે ઉનકું પીર કરંગા,
ઉર રાખે હિંદુ કે વેસ છરેખાઇ-૧૨

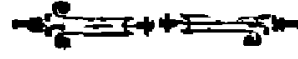
છરેખાઇ પરીક્ષત રાજા એહીજ જાણે,
અખતો હમ હુએ તમારે પાસ છરેખાઇ-૧૩

છરેખાઇ આગમ વાંણી હમ તુંમકું સુણાવે,
અખ છેલે અખાડે હુવા નગારાં છરેખાઇ-૧૪

છરેખાઇ જાણે પીર ઇમામશાહ સુણે મેરીમાઇ,
અખ બોલનાં હોયે સો બોલો છરેખાઇ-૧૫

૭૧ મું ગીનાન

(રચનાર—બાઈ બુઢાઈ)

છરેભાઈ અખ બોલણાં કેસા તમારે સાથે,
અખતો અરજ બંડગીમે રહેના છરેભાઈ—૧

છરેભાઈ પાંઉ પરગી અખ નસા બે હોઈ,
અખ મહેર રાખો મોરાભાઈ છરેભાઈ—૨

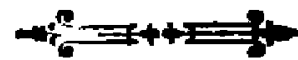
છરેભાઈ અખ ફરગા બકર વેસા આવો મોરાભાઈ,
તો દેખે પરીક્ષત સોહી છરેભાઈ—૩

છરેભાઈ થોભ થેસા તેરા એસા બે કહીયે,
સોહી હમ દેખે તમાસા છરેભાઈ—૪

છરેભાઈ અખ વેસા થાગો હમ ફકીર નીકાલે,
પરદેશ છુડેરા ભાઈ બાણ છરેભાઈ—૫

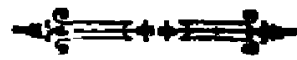
છરેભાઈ તુમ વેસા આવો આપણી જગામાંહે,
કામ કરીને સધાવો છરેભાઈ—૬

છરેભાઈ અરજ વીનતી કરી બાઈ બુઢાઈજ બોલ્યા,
અખ તુમ હમકું ન વીસારો છરેભાઈ—૭

ગીનાન ૧૦ ગુગરીનાં.

૧ હું ગીનાન,

(રચનાર—સચ્ચદ ઇમામશાહ)

છરેભાઈ અમરાપુરી આગલ એક ગુગરી ને બાંધી,
તે ગુગરીનું તેજ અપાર છરેભાઈ—૧

છરેભાઈ તે ગુગરિકી પાસે એક મજાએક બેઠા,
તે જીએ સાચા મુમનની વાટ છરેભાઈ—૨

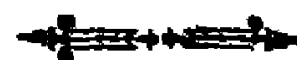
છરેભાઈ રાત દિવસ મજાએક સેવા માહે ઉભા,
કે સાચા મુમન ક્યારે આવે છરેભાઈ—૩

છરેભાઈ મરન લોકમાંહે જે કેઈ સાચી પ્રીતે જાગે,
તે ગુગરીને નીચે આવે છરેભાઈ—૪

છરેભાઈ સાચી પ્રીતે જે કેઈ ગુરનરને આરાધે,
તે તે ગુગરીને તલે બેસે છરેભાઈ—૫

છરેભાઈ ગુગરી તલે ગુરનર આપજ બેઠા,
તે સાચા મુમન ત્યાંજ આવે છરેભાઈ—૬

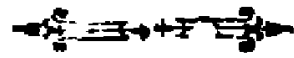
છરેભાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ અમે ગુગરી ને દીઠી,
તે ગુગરીનું તેજ અપાર છરેભાઈ—૭

૨ શું ગીનાન.

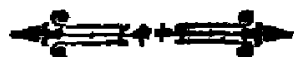
હરેભાઈ અમરાપુરી આગલ એક ગુગરિ જે ખાંધી,
 તેનું તેજ ચંદરમા સરીખું હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ તેની નીચે એક ઢાલણી જે રાખી,
 તે ઢાલણી પર હુર અપાર હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ તે હુરા આગલ એક પરી જે બેઠી,
 તે પરીના હાથ માંહે નુર નીશાની હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ મરત લોકમાંહે જે કોઈ પ્રભાતે જાગે,
 તે , પરી તેની જીવે છે વાટ હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ બલે પીર ઈમામશાહ અમે પરી જે દીઠી,
 તે પરી જાણે નુરાની જોત હરેભાઈ—૫

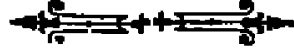
૩ શું ગીનાન.

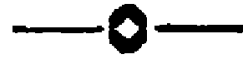
હરેભાઈ અમરાપુરી આગલ એક ગુગરી જે ખાંધી,
 તે ગુગરીનું તેજ અપાર હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ તે ગુગરી હેઠે એક રંગજ લાગે,
 હસ આસમાનથી મલાએક આવે હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ તે મલાએક દરદ નિમાજજ પડે,
 તે સાચા રખીસરને કાજે હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ મરત લોક માંહે જે કોઈ અડધી રાતે જાગે,
 તેને કાજે જીકર કરે છે હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ બલે પીર ઈમામશાહ અમે ગુગરી જે દીઠી,
 તે દીઠીયું વાતુ હુમ કહેવે હરેભાઈ—૫

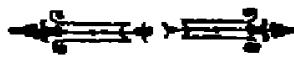
૪ થું ગીનાન,

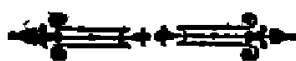
હરેભાઈ અમરાપુરો આગલ એક ગુગરી જો બાંધી,
 તેનું તેજ અનંત દીસે હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ તે ગુગરી નીચે એક સતીજ બેઠી,
 તેનું નામતો મહાસતી કહીયે હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ તે સતીના હાથ માંડે એકજ માળા,
 તેતો ફરવે ને હકર કરે છે હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ મરત લોકમાં જે કોઈ સીત સંતોષ રાખે,
 તે સતી તેની જુએછે વાટ હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ અમે સતીજ દીડી,
 તમે તે સહિ સાચું કરી જાણો હરેભાઈ—૫

૫ મું ગીનાન,

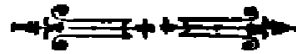
હરેભાઈ અમરાપુરીઆગલ એક ગુગરી જો બાંધી
 તેનું તેજ ઝરિઝ દીસે હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ તે ગુગરી નીચે એક રથ જો ખડા,
 તિસમે અનેક મલાએક બેઠા હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ તે અનેક મલાએક હકરજ કરે,
 ઉસમે જપ તપ કરે શાહકા હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ મરત લોકમાંડે જે કોઈ દો પોહરે જાગે,
 તાકું વો મલાએક માગે હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ અમે સાચુંજ બોલ્યા,
 તે દીઠીયું વાતું હમ કહેવે હરેભાઈ—૫

૬ કું ગીનાન.

—:~:—

હરેભાઈ અમરાપુરી આગલ એક ગુગરી ભે બાંધી,
 તે ગુગરીનું તેજ અપાર હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ તે ગુગરીડી નીચે એક બુરાક ભે ખડા,
 સો બુરાક નુરે નીપાયા હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ તેની આગલે એક પુરખજ ખડા,
 તેતો અવ જાલીને ઉભા હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ તે પુરખકે મુખમાંહે એસીભે વાણી,
 આવો આવો કરીને પુકારે હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ મરત લોકમાંહે જે કોઈ શાહા પીને પીછાણે,
 તો તે ગુગરી નીચે આવે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ તે મોમન બુરાક ઉપર બયઠંગે,
 તે તો સરગની સહેલ સરવે દેખે હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ પીર ધમામશાહ ધમુજ બોલ્યા,
 સાચા મોમન સોહી પીછાણે હરેભાઈ—૭

૭ મું ગીનાન.

હરેભાઈ અમરાપુરી આગલ એક ગુગરી ભે બાંધી,
 તેની ભેત નીરમલ હોયે હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ ગુગરી નીચે બીઠાંણા ભે પડ્યા,
 તીસ ઉપર પુરતક રાખ્યાં હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ તે પુસ્તક માંહે અખર અજબ,
 તે માંહે લોહ કલમે લખ્યા હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ તે પુસ્તક આગે એક મલાએક ઉભા,
 તેના હાથે હીરા જડેયા હરેભાઈ—૪

હરેભાઈ હિનકે અજવાલે તે પુસ્તક દીસે,
 એર શાહકી સફાયતે. કાહાવે હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ મરત લોકમાંહે જે કોઈ રાત દિન જામે,
 અને ગુરના ગીનાન સંભલાવે હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ મલાએક ઉભા તેન્યુ વાહુ જુએ છે,
 તે પુસ્તક પાસે વેલા આવે હરેભાઈ—૭
 હરેભાઈ જે શાહા પીરકી સાચી દસોંદજ આવે,
 તે તે ગુગરી નીચે આવે હરેભાઈ—૮
 હરેભાઈ હિનુ ખીછાંજે ઉપર હિનકુ ખીઠાવે,
 અને પુસ્તક પાસે રાખે હરેભાઈ—૯
 હરેભાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ અમે ખીછાંજાં પર બેઠા,
 તે તમે સાચુ કરી માને હરેભાઈ—૧૦

૮ મું ગીનાન,

હરેભાઈ અમરાપુરી આગત એક ગુગરી જો ખાંધી,
 તે ગુગરી છે સુરજ સમાન હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ તે ગુગરી નીચે એક છત્રજ ઢાંચા,
 તીસ છત્રકા તેજ અપાર હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ છત્ર હેઠે એક નરખે બેયેઠા,
 તેતો મુમનની જુવે છે વાટ હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ મરત લોકમાંહે જે કોઈ એક મન હેવે,
 તે તે બેસસે નર કે હજુર હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ તે નરતો ગુરે નીપાયા,
 તીસકે જોતે જોત મીલાયા હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ છત્ર તલે બોહોત સજુગાર કીધા,
 રાત દીવસ માતમ ન સુજે હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ પીર ઈદ્રખમામદિન સાચુ કરેવે,
 નજરે નજર મીલાવું હરેભાઈ—૭

૯ મું ગીનાન

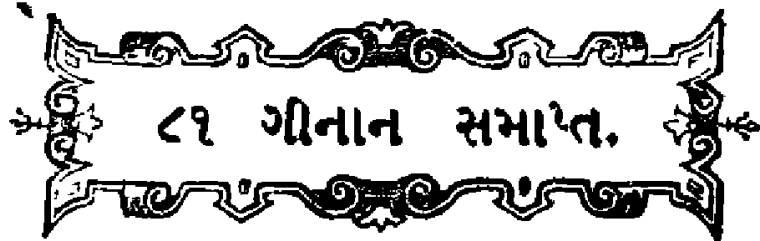
હરેભાઈ અમરાપુરી આગલ એક ગુગરી ને બાંધી,
 તેનું તેજ તો છે અપાર હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ તે ગુગરી નીચે એક ખુરસી ને રાખી,
 ત્યાં હુરંદિ છે હજાર હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ હુરંદિકે હાથમાંહે નુર કંથોલા,
 તે ઉભી અરદાસ માંગે હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ મરત લોકમાંહે જે કોઈ વ્રજુ યંજા જાગે,
 તે હુરં તેની જુએ છે વાટ હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ અમે હુરં ને દીઠી,
 તેને નુર કંથોલા છે હાથ હરેભાઈ—૫

૧૦ મું ગીનાન.

હરેભાઈ અમરાપુરિ આગલ એક ગુગરી ને બાંધી,
 તેનું તેજ જલકે અપાર હરેભાઈ—૧
 હરેભાઈ તેની જલકાર સાતે આસમાન સુજે,
 અને દેવતા સીર નમે હરેભાઈ—૨
 હરેભાઈ ગુગરી નીચે તો મજાએક રહેવે,
 તે તો કરે છે શાહસુ વાટ હરેભાઈ—૩
 હરેભાઈ ઢિનકે પાસ એક સીંગાસણ રાખ્યાં,
 ઢિનુંકા તેજ અપાર હરેભાઈ—૪
 હરેભાઈ ઇતુંક આગે પીછે હુરં ને ખડયા,
 તે તો કરે છે શાહસુ અરદાસ હરેભાઈ—૫
 હરેભાઈ મરત લોકમાંહે જે નારી આપજ રાખે,
 તે હુરં તેની જુએ છે વાટ હરેભાઈ—૬
 હરેભાઈ પીર ઇમામશાહ અમે સાચુજ કહેવે,
 તે નારી તો હુરં માંહે ભલેસે હરેભાઈ—૭

૮૧ ગીનાન સમાપ્ત.

